

SÂMİHA AYVERDİ ANADOLU LİSESİ

2024 - 2025

İmtiyaz Sahibi

Emine Seval YARDIM

Yayın Yönetmeni

Havva SOKULLU

Öznur ÖZOL

Genel Koordinatör

Bahar AVCI

Nihal Ecrin TUNÇ

Tasarım ve Uygulama

Berat KORKMAZ

Betül ÇINAR

Emrecan UĞUR

Tuğba SUBAŞI

İrtibat

samihaayverdi.meb.k12.tr

Maltepe Mahallesi, Askeri

Fırın Sk. No:6 Zeytinburnu

34010 İstanbul

Baskı

Arı Matbaası

Davutpaşa Cad. Emintaş

Kazım Dinçol San. Sit.

No: 81/39

TOPKAPI/ İSTANBUL

Tel :90 212 565 25 99

Fax:90 212 613 84 38

Bu Sayımızda

AYVERDİLİ OLMAK	4
BİZİM TÜRKÇEYİ UNUTMA SEVİYESİ ŞAKA MI?	6
OF & GECENİN ARDINDAN	7
DİL VE ZAMANIN DANSI.....	8
SESSİZLİĞİN İÇİNDEKİ HAZİNELER.....	9
TÜRKLERİN KULLANDIĞI ALFABELER.....	10
ZENGİNLİĞİN PEŞİNDEYİZ.....	11
SİĞİNTİ	12
BİR HARFTEN NE ÇIKAR DEME	14
KELİME VE MEDENİYET.....	15
ÖZÜMÜZÜN AYNASI SÖZLERİMİZ	16
DİL VATANDIR.....	18
AYVERDİ'DE BU SENE.....	20

“Hars (kültür), bir milletin ruhudur. Terbiye (eğitim) ise bu ruhu yeni nesillere vermektir.”

Her yıl düzenli olarak çıkardığımız dergimizin 18. Sayısıyla karşınızdayız. Bu sayımızda sizlerle, bizi biz yapan en değerli iki mirasın izini sürmeye çıktık: dil ve kültür. Her kelimeye geçmişin sesi, her gelenekte yüzyılların bilgeliği gizlidir. Dil, sadece iletişim kurduğumuz bir araç değil; aynı zamanda düşünce biçimimiz, dünyayı algılayış şeklimizdir. Kültür ise bu dili şekillendiren, renklendiren, ona anlam ve derinlik katan bir mozağin adıdır.

Bizler, köklü bir medeniyetin mirasçılarıyız. Yunus’un sade Türkçesiyle gönüllere hitap ettiği, Mevlana’nın evrensel diliyle insanlığa seslendiği bir coğrafyada yaşıyoruz. Bugün kullandığımız kelimeler, duyduğumuz ezgiler, bayramlarda yaşattığımız gelenekler; hepsi bu büyük mirasın canlı tanıklarıdır.

Dil, sadece konuştuğumuz kelimeler değil; yaşadığımız duyguların, anlatmak istediklerimizin ve kültürümüzün en renkli yansıması. Aynı zamanda bir milletin dili, onun tarihî ve kültürel birikimini yansıtan bir aynadır. Kültür ise, geçmişten bugüne taşıdığımız hikâyeler, gelenekler ve yaşam biçimlerimiz. Kültür, sadece geçmişin mirası değil; aynı zamanda geleceğe bırakacağımız en değerli hazine. İki biribirinden ayrı düşünülemez; tıpkı kökleri toprağa sınıksız bağlı bir ağacın gövdesi gibi. Dergimizi hazırlarken bizlerin gözünden dilin ve kültürün nasıl harmanlandığını, öğrencilerimizin ve öğretmenlerimizin kaleminden çıkan yazılarla; dilin zenginliğini, kültürün çeşitliliğini ve bu ikisinin bir araya geldiğinde nasıl bir kimlik oluşturduğunu keşfedeceksiniz. Röportajlardan denemelere, şiirlerden kültürel analizlere uzanan geniş bir yelpazede sizleri düşündürecek, duygulandıracak ve belki de kendi köklerinizi yeniden hatırlatacak içerikler sizleri bekliyor.

Dergimizin dil ve kültür teması kapsamında Medeniyetimizin Köşe Taşları projemizde bu sene “Biz Türkçenin başına gelen felaketi, bu dilin dünya dilleri arasındaki yerini ve karakterini dikkate almak gibi vahim bir hatada buluyoruz. Çünkü Türkçe, herhangi küçük ve başkalarına mahkûm bir millet dili değil, bir ‘imparatorluk dili’dir.” diyen Nihad Sâmi Banarlı’yı ele aldık. Hayatını Türkçenin güzelliklerini anlatmaya ve bu güzellikleri nesilden nesile aktarmaya adanmış, kelimelerin sadece harflerden ibaret olmadığını bir milletin ruhunu, kültürünü ve tarihini taşıyan eşsiz hazineler olduğunu bizlere gösteren Nihad Sâmi Banarlı’yı yakından tanıma fırsatı bulduk. Bizleri her yıl buluşturan Sarmaşık ekibine, dergimizin oluşmasında emek veren bütün öğretmenlerimize, desteğini esirgemeyen mezunlarımıza ve bu dergiyi yazılarıyla süsleyen öğrencilerimize teşekkürlerimizi sunuyoruz.

Değerli Ayverdililer

“Ben” değil, “biz” olmanın önemine inanarak “doğru, samimi, akıllı, şahsiyetli olmak, inanmak, çok çalışmak, üretmek, kalbi ile yön bularak bütün bunları saygı, sevgi ve fedakârlık üzerine inşa ettiğimiz Ayverdi ruhu ile çalıştığımız bir eğitim öğretim yılını daha geride bırakmaküzereyiz. Ayverdi ruhu ile attığımız her adımda Sâmiha Ayverdi’nin “En büyük hüner, iyi insanolabilmektir.” Sözüne kendimize düstur edindik. İdealimiz her şartta “akl-ı selim, kalb-i selim, zevk-i selim” gençler yetiştirmektir.

İdealimiz çerçevesinde siz kıymetli öğrencilerimizi “Akademik Başarı, Kültürel Birikim” motomuzla en iyi şekilde geleceğe hazırlama gayretindeyiz. Sizlerin de bu uğurda kendi düşüncelerinizle şekillenmeniz bizler için önemli bir hedeftir. Bu sebeple sizleri taşıyabildiğimiz en yüksek noktaya taşımak için emek sarf etmekte ve sizlere çeşitli projeler, sosyal- kültürel faaliyetler yapma imkânı vererek destek olmaya çalışmaktayız.

İyi niyetle emek verilerek yapılan her çalışmanın bir gün mutlaka filiz vereceğine ve hayatınızı saracağına inanıyoruz. Bu inançla yaptığımız çalışmalardan biri de okul dergimiz Sarmaşık’tır. Okul dergileri, siz öğrencilerimizin ufkunu genişletmesini, hayal gücünü zenginleştirmesini ve düşüncelerini akıl süzgecinden geçirerek diğer insanlarla paylaşmanıza olanak sağlayan ve bir okulun kültürel birikimini yansıtan önemli bir zemindir. Sarmaşık da size sunduğu imkanlarla bu alandaki yetkinliğinizi geliştirerek aranızdan yazarlar, şairler, sanatçılar ve bilim insanları çıkmasına imkân sağlamaktadır.

Dergimizin çıkarılmasında emeği bulunan tüm öğretmenlerimize, öğrencilerimize ve mezunlarımıza teşekkür ediyorum ve Ayverdi ruhu ile “akl-ı selim, kalb-i selim, zevk-i selim” sahibi olarak birlikte akademik ve kültürel başarıların nicesine ulaşacağımıza inanıyorum.

Emine Seval YARDIM

AYVERDİLİ

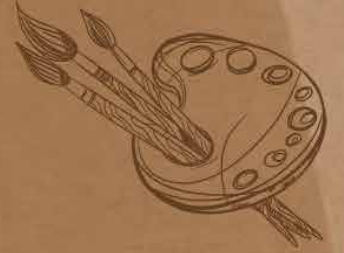
Ayverdili olmak ekip olmaktır. Ayverdili olmak bilinçli olmaktır. Ayverdili olmak bağ kurmaktır. Ayverdili olmak kültürel birikimle zenginleşmektir. Ayverdili olmak evvela bir meselesi olmaktır.

RANA SULTAN ÇİFTÇİ / HAZIRLIK F

Ayverdi sadece bir okul değil kocaman bir ailedir. Çalışkan, sevgi dolu, vefalı ve güvenilir. Oldukça gurur verici ve özel hissettiren bir duygudur Ayverdili olmak. İyi ki Ayverdiliyim.

SENA NUR MİRZEOĞLU / HAZIRLIK F

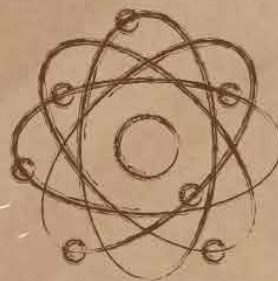
Ayverdili olmak; bir bilgi havuzunun içine düşmek, her sabah güneşi umutla selamlamak, ben Ayverdiliyim cümlesini gururla kurabilmektir. Bir okulun arkasına saklanmak değil, okulun ismini ileri taşımak, hırslarıyla gözünü karartmış insanlara, azmin getirdiği başarıyı göstermektir.

AZRA NEHİR CEYLAN / HAZIRLIK D

Samiha Ayverdi Anadolu Lisesi, öğrenmeye ve dostluklara dair pek çok şey kazandığım özel bir yer. Burada sadece dersleri değil, hayatı da öğreniyorum. Öğretmenlerimizin içten desteği ve arkadaşlarımla paylaştığım anılar, okulumu daha da anlamlı kılıyor. Hem akademik başarıya hem de kişisel gelişime önem veren bir ortamda bulunmak, geleceğe umutla bakmamı sağlıyor. İyi ki Ayverdiliyim.

AHMET BERA SAĞINÇ / HAZIRLIK A

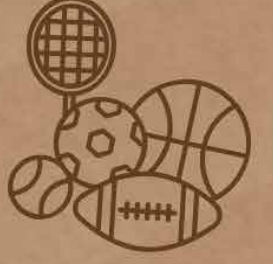

OLMAK!

Rozet töreninde anladım ki yakama takılan bu rozet bana yeni ufuklar gösteren kutup yıldızım olacaktı. Mezun öğrencileri de görünce emin oldum ki Samiha Ayverdi bizim için özel ve sıcacık bir yuvaydı artık. Bu okula attığım ilk adımdaki coşkumu ilelebet yaşayacağım. İyi ki Ayverdiliyim.

ELA ILGIN DEMİREL / HAZIRLIK D

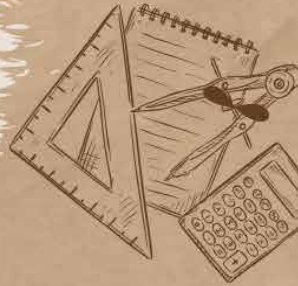
Boş bir sayfayı doldurmak oldukça meşakkatli ve zor bir iştir fakat o tertemiz sayfaya bakmak ve onu nasıl dolduracağını hayal etmek bütün zorlukları beraberinde götürür. Ben de bu sene yeni ve tertemiz bir sayfaya Ayverdi' de başladım. Şimdilik bir hayal gibi olan bu tertemiz sayfalarım beş senemin sonunda kültürel birikimim, anılarım ve derin dostluk bağlarım ile dopdolu olacak. Şimdilik hoş bulduk Ayverdi!

KARDELEN TURAN / HAZIRLIK F

Kokusunu kazanan çiçek, tadını kazanan bir meyve gibi burada kişiliğimizi keşfedip yavaş yavaş olgunlaşacağız. Bizim ayrıcalığımız ise olgunlaşacağımız yerin Samiha Ayverdi Anadolu Lisesi olması. Ayverdili olmak sanata, bilime, dillere hâkim olmak kısacası akademik bir başarı elde etmektir. Ayverdili olmak, yapılan sosyal aktiviteler ve aldığımız eğitim sonucu kültürel bir birikim edinmektir.

AHMET CELAL YILMAZ / HAZIRLIK C

Buraya geldiğim gün düşündüğüm ilk şey hayallerimi gerçekleştireceğim yeri bulmuş olduğumdu. Kendimi hayallerimi gerçekleştireceğim bu okulda olmaktan dolayı çok şanslı hissediyorum.

İREMNUR AYDIN / HAZIRLIK E

Bizim Türkçeyi Unutma Seviyesi Şaka Mı?

KADİR DANIŞ
2015 Mezunu

Atalarımızın güzel bir sözü var: “Dervişin neyse fikri, odur zikri” demişler. Bununla elbette bir insanın zihnini sürekli yorduğu, daima düşündüğü, üzerinde kafa patlattığı meselelerin gündelik hayatını ve yaşam pratiğini etkileyeceğini ifade ediyorlar. Bir şair düşünelim, iki kıtalık bir şiir yazmış ama son mısradaki bir kelime içine sinmemiş olsun. Yanlış görünen, içine sinmeyen, gözünü tırmalayan o kelimeyi değiştirmek için günlerce düşünsün şair. Günlerce süren bu zihin mesaisinin sonunda da bir aydınlanma yaşasın ve sevinçle “Buldum! Buldum!” diye haykırsın. Şimdi de kendimize şu soruyu soralım: Şair neyi buldu? Bir fizik formülünü mü? Çekeceği yeni filmin adını mı? Sevdği kızın yahut çocuğun Instagram adresini mi? Elbette hayır; elbette sevmediği o kelimenin yerine koyacağı yeni ve güzel bir kelime buldu.

Bir de psikolojik örnek verelim: İnsanların kendini sürekli aşağıladığını, kendisini çekemediğini, kendisine haset ettiğini, laf soktuğunu düşünen birisine kibarca bir selam bile verseniz onu aşağılamaya çalıştığınızı, laf soktuğunuzu düşünecektir, öyle değil mi?

Bu örnekler çoğaltılabilir, farklı farklı disiplinlerden delillerle dervişin gönlüyle dili arasındaki ilişki desteklenebilir. Ancak buna buradaki yerimiz müsait değil. O yüzden bana güvenmeniz lazım: İnsanın zihni neyle meşgul oluyorsa, dili de onunla meşgul oluyor. Dahası, dili neyle meşgul oluyorsa, hayatı da o şeye benzemeye başlıyor.

İki uzun paragrafta ulaştığımız bu noktadan kalkıp pek çok rota üzerinden pek çok hedefe gidebiliriz; ancak ben sizleri dil meselesinin günümüzde yaygın bir veçhesine götüreceğim.

Dünyayı doğrudan dil ile algılarız. Ben kendi adıma pek çok defa bir şeyi adını öğrenince fark ettiğimi gözlemlemiştir. Mesela fuşya rengi benim için sadece pembeydi; ancak birisi “Bu pembenin bir tonu, ismi fuşya” deyince benim için ayrı, kendine has, bağımsız bir renk hüviyeti kazandı. Aynı şekilde düşünceler de kafamızın içinde kelimelerle oluşur. Yediğimiz bir yemeği çok beğendiğimizi düşünelim. Bu beğeniyi ifade etmek için güzelliği betimleyecek kelimeler lazımdır bize. Basit bir hesaplama güzelliği, onu ifade etmek için ne kadar çok kelime bilirsek o kadar etkili, doğru, iyi ifade edeceğimiz ortaya çıkar. Bir duyguyu anlatacak iki kelime bilmek var; her biri ayrı ayrı nüanslar taşıyan beş, on, neden olmasın, yirmi-otuz kelime bilmek var.

Dil filozofu Ludwig Wittgenstein “Dilimin sınırları, dünyanın sınırlarıdır” der. Evet, kişiliğimizin, algımızın, dünyamızın sınırları ana dilimizi ne kadar iyi bildiğimizle, ne kadar iyi kullandığımızla belirlenir. Biraz kaba konuşarak ifade etmek gerekirse: Budala insanlar çok kelime bilmez, uzun cümleler kuramaz, okuduğunu anlayamaz, her şeyi kalıplarla ifade eder; bu yüzden kendilerine ait fikirleri olamaz, başkalarından kopyaladıkları hazırkalıp düşünceleri kendi fikirleri zannederler; kendi beğenileri olamaz, neyi beğeneceklerine işaret edilir, onu beğenirler. Sürekli modayı takip ederek her mevsim herkes ne giyiyorsa onu giymek, herkes hangi dizileri izliyorsa onları izlemek, herkes hangi müzikleri dinliyorsa onları dinlemek, herkes falanca olay hakkında ne düşünüyorsa onu düşünmek bile, evet, insanın ana dilini iyi bilmemesi ve iyi kullanamaması sebebiyledir.

Yerimiz gittikçe daralıyor, lafı daha fazla uzatmaktan kaçınmak zorundayım, gerçekleri haykırmaya mecbur olduğum bir noktaya geldim: Özellikle gençliğimizde, lise ve üniversite çağlarımızda Türkçe yazılmış, Türk edebiyatının saygın kabul edilen eserleri arasına girmiş romanları, öyküleri, şiirleri okumazsak maalesef budala oluruz: Türkçeyi iyi öğrenemez ve kullanamayız, o zaman da bir önceki paragrafta betimlediğim insanlardan oluruz.

Yalnız Türk edebiyatının yetenekli yazarlarının, mesela Kemal Tahir’in, Peyami Safa’nın, Ahmet Hamdi Tanpınar’ın, Melih Cevdet Anday’ın, Sait Faik Abasıyanık’ın zamanı yenmiş romanlarını, öykülerini, şiirlerini okumak yetmez; dilimizi kısırlaştıran, bize Türkçeyi unutturan kötü çevrilmiş metinlerden ve sosyal medyadaki kalıp ifade furyalarından da kaçınmamız lazım. Evet, evet, Twitter ve Instagram. Evet, evet; “Bilmem neyi bilmem ne yaparken ben”, “Bizim bilmem ne olmamız şaka mı”, “Hönkürtme ya, bağirtme ya” yahut bunların yerine yarın hangi kalıplar çıkarsa onlar. (Ben sosyal medyayı bugünlerde çok kullanmadığım için güncel terminolojiye hâkim olmayabilirim, siz anlayın ne demek istediğimi.)

Çünkü neden? Çünkü dervişin neyse fikri, odur zikri de ondan.

OF

Ey suskun dalgaların derin ılığı,
Sen ki koca bir nefes, yeşilinde saklı,
Ermez güzelliklerini anlamaya düşmanın aklı,
Al bayrağın yamacında ne güneşler açtı!

Ola da yeltenirse karanlıklar, üstüne çökmeye;
Engin göğünden bir duman siper olur üstüne.
Bir tufan kopar, mert yüreklerde,
Toprağını titreten bu sükûnet de ne?

Durgun deryaya aldanmayın, sakın,
Habercisidir bu sessizlik, kopacak fırtınanın.
Dereler nasıl da hür çağlıyor, bakın!
Anaların duaları birleşiyor semada, kabulü yakın.

Ocak ocak yanar türküler memleketin bağrında,
İlmek ilmek dokunur umutlar berrak sulara.
Şimdi ışık ışık parlıyor karanlığın zırhını delerek yıldızlar,
Her bir karışında kahramanımın izi var!

Gök yarılıyor, derin bir of çekerek,
Sanmayın ki mağlubiyettendir.
Kuşlar haykırıyor of, eskinin kederiyle şimdiyi neşelendirerek,
Hançerliđi hazır edin, bu topraklar bizimdir!

Dalga dalga kıyıya vuran deniz, su serper bağrlara, of!
Dalga dalga yükselen bayrak, kabartır göğsümü, of!
Of anam babam, kederin değil vakti,
Semaya yükselen duaların kabulü bugün, şükürün vakti!

Şimdi sığmaz coşkun yürek iki harfe, taşar,
Dağlardan dört bir yana yükselen yankı, Of'un direnişini yazar.

GEÇENİN ARDINDAN

Karanlık çökerken ufkun yüzüne,
Bir ışık belirir göğün ardından.
Savrulsa da yaprak rüzgarın sözüne,
Kök salar yeniden toprakla candan.

Dalgalar vururken sessiz kıyıya,
Bir gemi süzülür bilinmezin yolundan.
Yıldızlar açar yolu geceye,
Ve umut sarılır geçen her yolculuktan.

Bir tohum çatlar da taşın göğsünde,
Yeşerir usulca kurak topraktan.
Hayat fısıldar hep sessiz sözünde,
Bir güneş doğacak gecenin ardından.

ELİF NAZ DOĞAN

11- F

AYLİN KOCATEPE

11-E

DİL VE ZAMANIN DANSI: ARRIVAL HAKKINDA

NAZ PEHLİVANOĞLU
10-B

Arrival, ilk bakışta klasik bir bilimkurgu filmi zannedeceğiniz ancak izledikten sonra bu fikirlerinizi tümüyle değiştirecek oldukça ilgi çekici bir yapıt. 2016 yılında gösterime giren bu film, en iyi ses kurgusu dalında Oscar kazanmanın yanı sıra pek çok farklı alanda önemli ödüllere layık görüldü. Başrollerini Amy Adams ve Jeremy Renner'in paylaştığı bu filmde elbette ki oyunculuklar da çok başarılı. Bu durum karakterlerle bağ kurmanızı ve filmin aynı zamanda dram türü içinde de öne çıkan bir yapıt olmasını sağlıyor. Filmin yönetmeni Villeneuve filmin yapım aşamasında Einstein'ın 'Geçmiş, şimdiki zaman ve gelecek arasındaki fark sadece bir ilüzyondan ibarettir' sözünü temel almış ve çok güçlü bir sinematografi ile bu film seyirciye sunulmuştur. Bu sebeple film size zamanla ilgili alışılmışın dışında fikirler sunacak ve sahip olduğumuz lineer yani doğrusal zaman algısını çok başarılı bir şekilde sorgulamanıza sebep olacak.

Bunların hepsi nasıl bir konuyla bütünleşmiş diye soracak olursanız ise şimdi sıra filmin akışında ve konusunda. Filmin başlangıcında dünyanın farklı bölgelerine 12 tane uzay gemisi iner ve bu durum insanlığı paniğe sürükler. Amerikan ordusu uzaylılarla iletişim kurmak ve neden burada olduklarını öğrenebilmek için başarılı bir dilbilimci olan Dr. Louise Banks ve fizikçi Ian Donnelly'i bu görev için bir araya getirir. Çalışmaların başında fizikçi Donnelly dahil tüm ordu iletişimin ve uzaylıların dillerini öğrenebilmenin ne kadar önemli olduğunun farkında değildir. Dr. Banks ise dilin farklı evrenler de dahil olmak üzere her alanda bir anahtar niteliği taşıdığını çok iyi bilen bir dilbilimcidir. Bu nedenle iletişim olmadan harekete geçmenin oldukça yanlış bir fikir olduğunu savunur. Uzaylıların dillerini öğrenmeye çalışırken dilin düşünce ve zaman algısı üzerindeki etkilerini keşfeder. Dilin sadece kelimelerden ibaret olmadığını dünyayı nasıl algıladığımızı ve düşünce biçimimizin şekillenmesi üzerinde önemli bir rol oynadığını uzaylılar aracılığı ile öğrenir.

Heptapotlarla yani uzaylılarla iletişim haline girmeye başladıkça Dr. Banks zamanın doğrusal olmadığını geçmiş, şimdiki zaman ve gelecek ayrımının tamamen bizim algılarımızdan ve dili kullanış biçimimizden dolayı var olduğuna tanıklık eder.

Film aslında izleyiciye dolaylı yoldan pek çok soru sorar ve bu sorulara yanıtlar arar. Mesela yeni bir dil öğrenmek, iletişim kabiliyetimizi geliştirmek herkes tarafından önemli sık sık vurgulanan ve sahip olmamız beklenen becerilerdir. Ancak maalesef ki pek çoğumuz içtin dilin ve iletişimin önemi büyüklerimizden duyduğumuz sıkıcı tavsiyelerden ileri gidemiyor. Bu filmde dilin bize anlatılan tüm klişe özelliklerinin dışında ne kadar da çok yönlü bir araç olduğuna tanıklık ediyoruz ve dilin insanların fikirlerini ifade edebilmesi için en önemli araç olduğunu bu kez Arrival'ın çarpıcı dünyasında tekrar fark ediyoruz.

Bazen insan sadece dili ne kadar gelişmiş ve kelime hazinesi ne kadar genişse o kadar fikir öne sürebilir. Sahip olduğu kelime hazinesi yetersiz ise bir insan o konuda kalıplaşmış fikirlerin dışına çıkamaz çünkü kendini ifade edebilecek kelimelere dahi sahip değildir. Aslında filmde de tam olarak bu tarz sorunlar ele alınıyor. Dilin ve iletişimin insana farklı boyutta bir bakış açısı kazandırabileceğini ve hayatını bütünüyle değiştirebileceğini konu ediniyor. Aynı zamanda dili ve zamanı muhteşem bir ahenk ile bir arada kullanarak çok farklı gibi gözükken iki şeyin aslında ne kadar da birbirleriyle iç içe iki alan olduğunu bizlere sunuyor. Tüm bu başarılarını göz önünde bulundurduğumuzda son zamanların en iyi bilim kurgularından biri diyebiliriz. Ancak son olarak Arrival sadece bir bilimkurgu filmi olmanın çok dışında dilin bir medeniyetin sahip olabileceği en önemli şey olduğunu anlatan yol gösterici nitelikte bir eserdir.

SESSİZLİĞİN İÇİNDEKİ HAZİNELER

ESİLA ALBAYRAK

10/A

Sayfalar arasında dolaşırken, sadece bilgiyi değil, insanın ruhunu besleyen huzuru da bulabileceğiniz kütüphaneleri sizler için derledik. Düşüncelerin kanatlandığı, hayallerin şekillendiği birer sığınak olan kütüphanelerimizi keşfedelim.

Zeytinburnu Şehir Kütüphanesi: Zeytinburnu Merkezefendi'deki Şehir Kütüphanesi 7 gün 24 saat boyunca hizmet vermektedir. Sessiz sakin konumu ve çay, çorba, kahvenin ücretsiz olmasıyla kitapseverlerin uğrak noktası oldu. 21 bin tematik kitap bulunan kütüphanede, okuyucuların 10 sayfaya kadar ücretsiz dijital baskı ve fotokopi hizmetinden yararlanabildiği kütüphanede kablosuz internette de faydalanmak mümkün. Konferans salonu da bulunan kütüphanenin en üst katında ise cihannüma benzeri 360 derecelik seyir kulesi bulunuyor. Zeytinburnu'nun izlenebildiği seyir kulesinde aynı zamanda fikir meclisleri de gerçekleştiriliyor. Otomasyon ve akıllı kütüphane sistemi sayesinde katalog tarama, e-yayın bulma ve bilgilendirmenin yapılabildiği kütüphanede dileyen okuyucu 15 günlüğüne 2 adet ödünç kitap alabilmektedir.

Atıf Efendi Kütüphanesi: Bilgiye ve kültürel zenginliğe ulaşmanın kapılarını aralayan kütüphane Fatih'te bulunmaktadır. Geniş kitap koleksiyonu, sessiz çalışma alanları ve sıcak atmosferiyle okuyuculara huzurlu bir öğrenme ortamı sunmaktadır. 3.228 adet el yazması, 6.358 adet eski harfli basma eser bulunan kütüphanede toplam kitap sayısı 25.905 adettir. Bu eserler, yalnızca akademik araştırmalar için değil, aynı zamanda kişisel gelişim ve keyifli okuma deneyimleri için de idealdir. Modern teknolojiyle donatılmış kütüphane altyapısı, dijital kaynaklara erişim imkânı sağlarken, düzenlenen seminerler, atölyeler ve okuma etkinlikleri ile ziyaretçilere sosyal ve kültürel bir platform sunar. Kütüphanenin okuma salonundan eserlerin dijital görüntülerine, hafta içi ve hafta sonu 08.30 - 17.00 saatleri arasında ulaşabilmektedir.

Rami Kütüphanesi: Kocaman bir bahçe yeşil alan içerir, kahve içebileceğiniz kafeler bulunmaktadır. 7/24 açıktır. Her saati okuyucuya ve araştırmacıya her zaman açıktır. 4200 kişilik oturma kapasitesine sahip ve 36.000 metrekarelik kapalı alana ve 51.000 metrekarelik yeşil alana sahiptir. Otobüsle ya da tramvayla gidilebilmektedir.

Beyazıt Devlet Kütüphanesi: Beyazıt Meydanı'nda bulunan ve içerisinde bir milyona yakın kitap barındıran kütüphane, saat 9.00- 23.00 hizmet vermektedir. Girişi ücretsizdir ve her gün açıktır. Eşyalarınızı rahatlıkla koyabileceğiniz dolap imkânı da sunmaktadır.

Atatürk Kitaplığı: Akla ilk gelen kütüphanelerden biri olan Atatürk Kitaplığı, Taksim'de bulunmaktadır ve muhteşem bir boğaz manzarasına sahiptir. Kitap çeşitliliği açısından oldukça zengin bir yerdir. AKM binasının hemen arkasında bulunan kitaplık, saat 9.00- 22.00 hizmet vermektedir. Her gün açık ve ücretsizdir. Ulaşım açısından da rahatlıkla ulaşılabilir.

İstanbul Araştırmaları Enstitüsü Kütüphanesi: İçerisinde 18 bine yakın kitap barındıran kütüphane, saat 11.00- 18.00 hafta içi her gün açıktır. İstiklal Caddesi'ne yakın konumuyla hem kolay ulaşımıyla hem de farklı aktiviteler yapma olanağı sağlıyor. Dışarıya kitap ödünç verilmemektedir ve halka açık bir kütüphanedir.

Vitali Hakko Kreatif Endüstriler Kütüphanesi: İçerisinde yaklaşık 15.000 kitabın bulunduğu kütüphane, pazartesi hariç her gün saat 10.00-17.00 arasında açıktır. Mimarisi ve sessizliğiyle oldukça ilgi çekmektedir. Kaynaklar ödünç verilmemektedir sadece kütüphane için de kullanılmaktadır. Beyoğlu'nda bulunan kütüphanede sınav hazırlığı test çözme ve çalışma alanları için izin verilmektedir.

Yalı Kütüphanesi: Boğaz kıyısında denize sıfır bulunduğundan dalga sesleri eşliğinde kitap okuyup, ders çalışabilirsiniz. Saat 8.00- 00.00 arasında hizmet vermektedir. Beykoz'da bulunan kütüphanede 11 bine yakın kitap bulunmaktadır. İster Yenikapı- Hacıosman metrosuyla ister vapurla ya da derseniz otobüsle gidilebilir. Online randevu sistemiyle çalışılıyor. 15 gün süreyle kitap ödünç alınabilir.

İslam Araştırmaları Merkezi: Kuzguncuk'a yürüme mesafesinde olan merkezde 295 bin kaynak kitap bulunmaktadır. Bahçesi, leziz yemekleri, ikram çayı ve sessiz ortamı sayesinde kullanışlı bir çalışma alanı sağlar. Saat 9.30-23.00 hizmet vermektedir.

Kadıköy İskele Kütüphanesi: Kadıköy sahilinde bulunan kütüphane saat 09.00-22.00 arası hizmet vermektedir. Wi-Fi hizmeti bulunan kütüphane; 8.000 eserlik dermesinde edebiyat, sanat, tarih, felsefe, mimarlık ve tasarım gibi kitaplarıyla öne çıkmaktadır.

TÜRKLERİN KULLANDIĞI ALFABELER

Alfabe: Bir dilin seslerini gösteren, belli bir sıraya göre dizilmiş belli sayıda harfin bütünü olarak açıklanmış Türk Dil Kurumu sözlük kısmında. Her dile özgü farklı biçimleri ve telaffuzları ile o dilde sözcükler oluşturmayı, cümlelere ulaşmayı, iletişim kurmayı sağlayan sembollerdir harfler. Aynı zamanda canlı bir organizma diye ifade ettiğimiz dilin canlılığını ispatlayan onu görmemizi dokunmamızı sağlayan dilin görünen tarafı en somut halidir. Alfabe, dilin günlük yaşamda insanın kendisini ifade edebilmesini sağlama görevinin yanı sıra sözün uçmasına engel olup kayıt altına alınmasına imkân vermiştir. Böylece dile resmiyet kazandırıp çok daha derin bir misyon yüklenmesini sağlamış dilin kültürü nesillere aktarımında köprü vazifesi görmüştür. Dünya üzerinde milyarlarca insan yaşamaktadır. Sahip oldukları kültür, yaşadıkları coğrafya, mensup oldukları ırk ve konuşma dilindeki ses zenginlikleri birbirinden farklı sembollerle ifade edilen farklı alfabelerin oluşmasını sağlamıştır. Ve yine dünya üzerinde takribi 100 farklı alfabe kullanılmaktadır. Bunların bir kısmı belirli bölgelerde kullanılırken bazıları geniş coğrafyalara yayılma imkânı bulmuştur.

Toplumların kullandıkları alfabelerdeki farklılığın sebepleri arasında tarihsel- kültürel farklılıklar, dil yapısı ve fonetik farklılıklar, din- inanç sistemleri, siyasi ve coğrafi özellikler, teknoloji ve küreselleşme etkisi vardır. Toplumlar arasında en yaygın kullanılan alfabeler: Latin Arap Kiril ve Çince'dir.

Peki ya Türkler? Tarihi serüvenleri içerisinde hangi alfabeleri kullandılar, eserlerini hangi alfabe ile kalıcı hâle getirdiler, kültürlerinin nesillere aktarımında hangi alfabeleri aracı ettiler? İbrahim Kafesoğlu, Türk Milli Kültürü adlı eserinde: "Kendilerine ait yazıları olduğunu bildiğimiz Türk topluluğu Orhun'da 8. Asrın ilk yarısından kalma kitabeleri ile Göktürklerdir. Fakat Türklerin daha önceki çağlarda da kendilerine ait yazıları vardı. Zira yazının icadının sebeplerinden biri devlet idaresi olduğuna göre çok geniş sahalara yayılmış büyük Türk İmparatorluklarını yazı olmaksızın idare etmek hemen hemen imkansızdı. Ne yazık ki eski Türk kültür yadigarlarından çoğu gibi yazılı vesikalarda Bozkırların fırtınalı girdabında kaybolup gitmiştir." diyor.

Türk milleti köklü ve zengin bir tarihe sahiptir. İslam öncesi devirlerde konar göçer yaşam tarzı, bağımsızlık duygusu ve cihan hakimiyeti ülküsü ile dünyanın çeşitli yerlerinde aynı anda birden fazla devlet kurmuş birbirinden farklı coğrafyalarda yaşamış buralardaki kültürlerden etkilenmiş ve mevcut kültürleri etkilemişlerdir.

İslamiyet ile müşerref olunduktan sonra ise bu anlayış değişmeyip gelişmiş cihat ve gaza anlayışı ile Müslüman Türkler üç kıtaya yayılmıştır. Bu süre içerisinde Türklerin kullandığı alfabeler arasında Göktürk, Uygur, Kiril, Soğd, Arap ve Latin alfabeleri yer alır. Ve bu alfabeleri ile sözlüklerini gittikleri yerlere götürmüşlerdir zaman zaman da gittikleri yerden aldıklarıyla sözlüklerini zenginleştirmişlerdir.

Kullandığımız alfabelerden en eskisi Göktürk alfabesidir. Devlet işleri, anıtlar ve günlük yaşamda kullanılmıştır. Bu alfabe ile yazılmış Türklere ait en önemli eser ise Orhun Abideleri' dir.

Göktürk'ten sonra en yaygın kullanılsa Uygur alfabesidir. Türk alfabesidir. Moğolların kullanımı ile geniş bir coğrafyaya yayılmıştır. Uygurların yerleşik hayata geçmesiyle kâğıt üzerine yazılan ilk alfabelerden biridir. Özellikle İslam'a geçiş döneminde verilen Kaşgarlı Mahmut'un kaleme aldığı Divan-ı Lügati't Türk, Yusuf Has Hacıp'in siyasetname türündeki eseri Kutadgu Bilig Uygurca ve Arapça yazılmıştır.

Arap alfabesi ise İslamiyet' in kabulü ile kullanılmaya başlanmıştır. Abbasiler döneminde yaşanan bilimsel gelişmelere paralel olarak Türkler de bilim ve sanat alanında eserler verilmiştir. Diplomatik yazışmalarda da Osmanlı Türkçesi kullanılmıştır.

1928'de Harf İnkılabı ile de Latin alfabesine geçilmiştir. Kökeni Antik Roma'ya dayanan ve şu anda dünyanın en yaygın kullanılan yazı sistemidir. 2024'te ise Azerbaycan'da Türk Devletleri Teşkilatı (TDT) üyesi ülkelerin yaptığı toplantıda, Ortak Türk Alfabesine karar verildi. Bu vesileyle; kültürel ve dilsel bütünleşme gerçekleştirilerek ortak kültürel miras daha kolay aktarılacak. Türk dili ve lehçeleri arasında anlaşılabilirlik artacağından eğitimde ekonomide ve ticarete iş birliği sağlanacak. Küresel düzeyde etkili bir Türk dünyası oluşacaktır. Bu ortak alfabe bize Mehmet Kaplan'ın şu sözünü hatırlatıyor: Türkçenin yapısı içinde gizlidir. Bilindiği üzere Türkçede kök aynı kalır, ek değişir. Dillerini koruyan Türkler hiçbir zaman milli şahsiyetlerini kaybetmemişlerdir. Bu Türkçede kökün ve Türklerde soy-sop fikrinin sağlam oluşundan ileri gelir. Türk dışarıdan gelen her şeyi kabul eder, kendi bünyesine ekler, fakat kök itibarıyla aynı kalır.

ZENGİNLİĞİN PEŞİNDEYİZ

**ZEYNEP NURAN
KAYAOĞLU**
10/B

Hiç "kolay gelsin" ifadesinin İngilizcede nasıl söylenebileceğini düşündünüz mü? İlginç olan şu ki, bu ifadeyi tam anlamıyla karşılayan bir İngilizce kelime yok. Elbette kelimesi kelimesine çevirerek söyleyebilirsiniz ancak karşınızdaki İngiliz ne demek istediğinizi tam olarak anlamayacaktır. İşte bu durum dilin kültürü nasıl yansıttığını gösterebilecek en basit örneklerden biri.

"Kolay gelsin" Türkçede gündelik hayatımızda sıkça kullandığımız, çalışanlara işlerini rahat halletmeleri için dileklerinizi sunduğumuz bir ifade. Bu söz, aynı zamanda onlara olan saygınızı ve desteğinizi göstermenin bir yolu. Benzer şekilde Japoncada yer alan "otsukaresama desu" (sıkı çalışmalarınız için teşekkürler) ifadesi çabaya duyulan saygı ve desteği ifade etse de kültürel nüanslar oldukça farklıdır. Japonya'da bu ifade, bir iş gününün sonunda çalışanlara çabaları için teşekkür etmek amacıyla kullanılırken, Türkçede "kolay gelsin" genellikle iş devam ederken dile getirilen bir temennidir.

Peki, diller arasındaki bu farklılıklar neden oluşuyor? Bu soruyu derinlemesine ele almak için, dillerin ilk başta nasıl oluştuğuna bir göz atabiliriz. Kesin bir bilgiye henüz ulaşamamış olsa da dilbilimciler ve bilim insanlarının geliştirdiği teorilere göre, insanlar toplu işler yaparken ritmik sesler ve ifadelerle iletişim kurmaya başlamış olabilir.

Her topluluğun yaşadığı coğrafya, günlük yaşamları ve sosyal ihtiyaçları farklı olduğundan, kullanılan ifadeler de bu farklılıklara göre şekillenmiştir. Bu ritmik seslerin ve basit ifadelerin zamanla anlam kazanmasıyla, topluluk içindeki dayanışmayı ve sosyal bağları güçlendiren ifadeler ortaya çıkmıştır. Dil, insanların hem günlük ihtiyaçlarını karşılaması hem de kültürel değerlerini ifade etmesi için gelişmiş bir araç haline gelmiştir.

Örneğin, sıcak iklimlerde selamlaşma ifadelerinin farklılık göstermesi, insanların yaşam tarzları ile yakından ilişkilidir. Tarım toplumlarında, ortak işler yapmayı kolaylaştıracak şekilde iletişim kurmak daha önemliyken, modern toplumlarda iş hayatının getirdiği stresle başa çıkmayı kolaylaştıran ifadeler gelişmiştir. Japonca'daki "otsukaresama desu" gibi ifadeler, bireyin çabasını tanımaya odaklanırken, Türkçedeki "kolay gelsin" dayanışma ve kolaylık dileklerini öne çıkarır.

Dil, yalnızca bir iletişim aracı değil, aynı zamanda bir kültürün aynasıdır. "Kolay gelsin" gibi ifadeler, Türk kültürünün misafirperverliğini, destekleyici yapısını ve samimiyetini yansıtır. Diğer yandan, İngilizcede benzer bir ifade bulunmaması, bireyselliğin ve doğrudan iletişimin daha ön planda olduğu bir kültüre işaret edebilir.

Bu günlerde kültürlerin globalleşme ve dijitalleşme etkisiyle homojenleşmesi, dil üzerinde de büyük değişimlere yol açıyor. Kültürel değerlerin erozyona uğraması, yerel dillerin ve ifadelerin kullanımının azalması ile kendini gösteriyor. Birçok genç, günlük yaşamlarında evrensel bir dil olan İngilizceden kalıpları daha sık tercih ederken, yerel ifadeler ve deyimler geride kalıyor. "Kolay gelsin" gibi basit ifadeler yalnızca kültürel bir jest değil aynı zamanda bir topluluğun kimliğini yansıtan unsurlar olduğu için bu kayboluş önemli bir mesele haline geliyor.

Küreselleşme, özellikle sosyal medya ve popüler kültür aracılığıyla, dillerin ortak bir noktada buluşmasını sağlarken, bireysel kültürel ifadelerin değerini de azaltabiliyor. Örneğin, İngilizcenin baskın bir dil olarak dünya çapında kullanılmaya başlanması, diğer dillerin özgünlüğünü gölgede bırakabiliyor. Ancak bu süreç, aynı zamanda dillerin karşılıklı etkileşimiyle yeni ifadelerin ve kavramların doğmasına da olanak tanıyor. Buna karşın, kültürel erozyona karşı direnen ve kendi dilini koruma çabası gösteren toplumlar da mevcut. UNESCO'nun tehdit altındaki diller projeleri gibi çalışmalar, dilin yalnızca bir iletişim aracı değil, aynı zamanda bir toplumun kültürel mirasını taşıyan bir yapı olduğunu vurguluyor. İrlandaca gibi azınlık dillerinin dijitalleşme yoluyla canlandırılması, kültürel çeşitliliğin korunabileceğini gösteren başarılı örneklerden biri.

Modern teknolojiler, bu direnci desteklemek için önemli araçlar sunuyor. Dil öğrenme uygulamaları, sosyal medya kampanyaları ve kültürel etkinlikler, yerel ifadelerin yeniden canlanmasını teşvik ediyor. "Kolay gelsin" gibi ifadelerin, yalnızca geçmişin bir parçası olmaktan çıkıp gelecekte de yaşaması için bireylerin bu farkındalığını artırmak önemli.

Dil ve kültür arasındaki ilişki, insanlık tarihinin en derin bağlarından biridir. Kullandığımız ifadeler, yalnızca günlük hayatımızın bir parçası değil, aynı zamanda kültürel değerlerimizin ve kimliğimizin bir yansımasıdır. Modernleşme ve globalleşme sürecinde, bu tür ifadeleri korumak ve gelecek nesillere aktarmak, yalnızca dilimizi değil, aynı zamanda kültürümüzü de korumanın bir yoludur. Kültürel çeşitlilik, dillerin ve toplumların zenginliğidir; bu zenginliği yaşatmak için çaba göstermeliyiz.

SİNEM ÖZKAVRA
11/G

SIĞINTI*

*Zeytinburnu Belediyesi 8. Öykü Yarışması'nda 3. olan hikâyedir.

12

Sabah gözlerimi açar açmaz aşağıdan duyduğum sütçünün sesi bana bugünün pazar olduğunu bir daha hatırlatmıştı. Hafta sonu olmasına rağmen vizelerimi geçebilmek için evdeki herkesten daha da erken uyanmışım. Kahvaltı için annemin dün aldığı dört simitten biri hâlâ duruyordu. Yeni demlediğim çayı da ocaktan alıp balkondaki masanın üzerine koydum. Her zaman oturduğum köşeye oturup çayımı bardağıma doldurmaya başladığım sırada sokaktan yükselen sesleri fark ettim. Neler olduğunu anlamak için aşağı baktığımda büyük bir nakliye kamyonu dikkatimi çekti ilk başta. Çalışanlar bizim apartmanımıza girip çıkıyorlardı ancak apartmana yeni bir ailenin geldiğinden veya gittiğinden haberim yoktu. Bu bilinmezliğin de verdiği merakla kahvaltı işini biraz erteleyip aşağıyı izlemeye koyuldum. Geçen dakikaların ardından nakliye kamyonuna doğru ilerleyen Ali'yi gördüm. Kapının önüne annesi ve kardeşleri çıkmış. Babası ise geniş ama eski arabalarının önünde bekliyor. O an maalesef anladım ki taşınan onlar.

Bu sırada uyanıp yanıma gelen anneme sordum ne olduğunu. Ülkelerindeki savaş bittiği için Suriye'ye geri döneceklerini söyledi. Ancak onun bile bunu söylerken takındığı hafif umursamaz tavrı beni rahatsız etti. Herkesin çıkarıcılık, genelleme ve ön yargı yaptığı bu dönemde biz hiç insanlığı hatırlayamadık maalesef. Kimin için kolaydır yurdundan gitmek? Kim ister ki bıraksın kendi toprağını? Uzaktan görüldüğü kadar kolay mıdır gurbet elleri? Yoksa bir fotoğrafa bakıp saatlerce uzaklara dalmak mıdır vatan hasreti? Onların ilk buraya gelirken çektiği acıları hepimiz görmedik mi? Evet, gördük. Peki hiç onları anlamaya çalıştık mı? İşte orası muamma...

Bu soruları kendime sorup cevap almaya çalıştıkça daha da aklımın bulandığını hissediyorum. Çareyi de aşağıyı seyretmeye devam etmekle buluyorum. Ali ve kardeşlerinin yüzünde hafif bir tebessüm var, içlerindeki tatlı telaşı görmemek ise ne mümkün! Ancak çocukların aksine anne ve babalarının yüzünde tedirginlik ve endişe hâkim. Babaları tek elini arabasının camına yaslamış düşünceli gözlerle nakliye yapan işçileri seyrediyor. Anneleri ise çocuklarına sarılmış, bir yaşındaki en küçük kızını sakinleşmesi için kucağına alıp onunla oyunlar oynamaya çalışıyor. Ali ise bir oraya bir buraya gidiyor. Olabildiğince yardımcı olmaya çalışıyor. Sonuçta 3 yıl sonra 18 yaşında bir delikanlı olacak. İlk taşındıkları zamanki hâlinin aksine çekingen değil.

Buraya ilk taşındıkları günü anımsıyorum bunu düşününce birden. Bundan yaklaşık 10 yıl önce gelmişlerdi buraya. Önce Mardin'e oradan da İstanbul' a gelmişler ailecek. Yüzlerinde bir mahcubiyet vardı onları her gördüğümde. Sanki yaşamaktan utanıyorlarmış gibi. Ali o zamanlar 5 yaşında. Her çocuk gibi o da oyun oynamak istiyor ancak sokağa çıktığı zaman ona çevrilen parmakları ve edilen lafları anlayamayacak kadar da küçük. Herkesle arkadaş olmaya çalışıyor ancak nafiye. Kimse değil onu arasına almak, onunla konuşmuyor bile. Şimdi daha iyi idrak ediyorum bunları. Bir çocuğun ne gibi bir günahı olabilir diye soruyorum kendime. Onun suçu neydi ki herkes çocuklarını böyle sıkı tembihledi? Olanlardan haberi bile olmayan bir çocuğu o zamanlar Ali. Türkiye'ye gelebilmek için Suriye sınırına giderken saldırıya uğramışlar.

Daha beş yaşında saldırıya tanıklık etmiş ve o saldırıda da kardeşini kaybetmiş. Tabii bunları kimse bilmiyor çünkü anlamaya çalışmıyorlar bile. Hayata kendi at gözlüklerinden bakmaya o kadar çok alışmışlar ki Ali gelip bunları anlatsa yine de reddedip kendilerini haklı çıkarmaya çalışacaklar.

Anılar ve düşünceler birbirini kovalıyor. Anılardan ilk olarak en acısına götürüyor beni zihnim tabii ki de. Bir gün apartmanın dış merdiveninde otururken görüyorum Ali'yi. Dizlerini kendine doğru çekmiş ve gözleri dolu dolu. Yukarıya bakıyor ağlamamak için. Ben de oturuyorum yanına. O zamanlar 10 yaşında ya var ya yok. Ne olduğunu soruyorum, onunla konuşmaya çalışıyorum. Bana hiç cevap vermiyor. Acaba dediklerimi anlamıyor mu diye düşünerek sorularımı basitleştiriyorum. Söylediğim onlarca cümleye ise cevabı tek bir cümle oluyor, "Abi ben sığıntı."

Bu cümle belki çoğu kişide bir duygu bile yaratmaya yetmez ancak benim içimde fırtınalar koparıyor o an. O cümle benim daha o yaşta insanoğluna olan bakışımı değiştiriyor, olmam gereken asıl insanın yapısını belirliyor. Ne olurdu ya bizim başımıza gelseydi aynısı? İşte o zaman biz de diyecektik kendimize sığıntı. Canını kurtarmak, hayatını özgürce yaşamak istemenin karşılığı kesinlikle böyle olmamalı. Geçici hırslara fazla kapıldık ve biz insanlara da insanlığa da maalesef sahip çıkamadık.

Düşüncelerimin yönü Ali'den annesine doğru yöneliyor. Şu an çocuklarıyla mutlu görünen kadının arkasında ailesinin kalanı için bir çocuğunu toprağa vermek zorunda kalmış yaralı bir kadın var. Bir konuşmamızda ölen bebeğinin bir mezarının bile olmamasının onu bu hayatta en çok üzen şey olduğunu söylemişti. Aslında o an ölünce gömülecek bir toprağımın olmasının, arkamdan dua okuyup mezarlığa ziyarete gelecek bir ailemin olmasının bile ne kadar güzel ve şükür edilesi bir şey olduğunu fark ettim. Bizim için çok küçük görülen ve önemsiz sayılan bir şeylerin başkalarının tek umudu ve isteği olduğunu anladım.

Sanırım artık her şey tamam. Nakliyecilerle Ali'nin babası konuşuyor, kenarda da Ali onları dinliyor. Anneleri küçük çocuklarını arabaya oturtmuş, yiyecek birkaç şeyi arabaya taşıyor. Ali ve babası da nakliyecilerle konuşmayı bitiriyor bu süre içerisinde. Beyaz ve üstünde büyük yazıları olan nakliye kamyonu önden yavaşça gitmeye başlıyor. Ali'nin babası sürücü koltuğuna geçiyor. Ali de artık arabalarına doğru yöneliyor. Ancak birden durup binaya doğru bakıyor. Derin bir nefes alarak bakıyor çocukken hep tek başına bir sığıntı olarak oturduğu o merdivene. Daha sonra balkondan beni fark ediyor. Anlamli gözlerle bakıyor bana. Ona içten bir gülümsememi sunup elimi hoşça kal dercesine sallıyorum. O benim aksime büyük bir gülüşle hızlıca sallıyor ellerini. Sesimi hafifçe yükseltip sesleniyorum ona.

"Güle güle Ali. Yolun açık olsun kardeşim."

"Allah razı olsun abi. Sığıntı olmayacağım artık!"

"Hiçbir zaman olmadın Ali."

Bunu söyledikten sonra Ali'nin büyük gülüşü buruk bir tebessüme dönüşüyor. Yine çocukken tek başına bir sığıntı olarak oturduğu o merdivenlere bakıyor. Derin bir nefes verip bana bakıyor yeniden. O bakışıyla tek kelime bile etmeden bana binlerce kelime anlatmış gibi oluyor. Ben ise bakışlarındaki her bir kelimeyi özenle okumaya çalışıyorum. Ardından başını hafifçe sallayıp arabaya doğru hızlıca yürüyor. Ona dair hatırımda kalacak son an ise bu oluyor. Arabanın yavaşça sokağımızdan gitmesini seyrediyorum. Sanki tüm varlıkları da onlarla birlikte gidiyor. İçim daha da bir burkuluyor.

İşte altı kişilik bir aile. Hayatlarından on koca yıl eksildi desek yalan olmaz. 10 yıllık süren vatan ve ömür boyu sürecek evlat hasretini de beraberinde götürüp gidiyorlar onlar buradan. Bir gece ansızın geldikleri bu apartmandan bir sabah sessiz sedasız ayrılıyorlar. Onları ne buradan uğurlayan var ne de gidecekleri ülkelerinde bekleyen. Hayatın ve daha doğrusu insanların bu denli acımasız yüzünü gördükten sonra nasıl dünyaya karşı umutlu bakabilir bir insan? Affedersiniz, bir sığıntı...

BİR HARFTEN NE ÇIKAR DEME!

OSMAN TİMURTAŞ
9-D

Naif mi nahif mi?

Naif: Saf, acemi, deneyimsiz.

Nahif: İnce, duygulu, hassas, zayıf, çelimsiz.

Dilde küçük bir harf farkı, anlam dünyasında büyük değişikliklere yol açabilir. Bazen sadece tek bir harf, bir kelimenin anlamını bambaşka bir yöne çekebilir. İşte sıkça karıştırılan, küçük farklarla büyük anlam değişiklikleri oluşturan kelimeler...

Mefhum mu mevhum mu?

Mefhum: Bir sözün veya kelimenin taşıdığı, ifade ettiği mana, kavram, anlam ve anlayış.

Mevhum: Gerçekte olmadığı halde var gibi düşünülen, kuruntuya dayanan, vehmedilen.

Gurup mu grup mu?

Gurup: Ay, güneş, yıldız vb. gök cisimlerinin ufkun altına inmesi; güneş batması, çökmeye, yok olmaya yüz tutma.

Grup: Birbirine benzer veya aynı cinsten olan şeylerin oluşturduğu bütün; küme, takım; ortak özellikleri olan varlıklar, nesneler bütünü; küme.

Mahsur mu mahzur mu?

Mahsur: Muhasara altında, kuşatılmış durumda, çevrilmiş.

Mahzur: Sakınca, engel.

Delalet mi dalalet mi?

Delalet: Kılavuzluk; işaret.

Dalalet: Sapkınlık, doğru yoldan ayrılma.

Nüfuz mu nüfus mu?

Nüfuz: İçine geçme; sözü geçer olma durumu; istediğini yaptırabilme gücü, erk, kuvvet.

Nüfus: Kişi; Bir ülkede, bir bölgede, bir evde belirli bir anda yaşayanların oluşturduğu toplam sayı; popülasyon; ortak bir özellik gösteren kimselerin bütünü.

Mütevazi mi mütevazı mı?

Mütevazi: Birbirine paralel olan.

Mütevazı: Alçak gönüllü; gösterişsiz.

Dahi mi dâhi mi?

Dahi: Da ve bile bağlaçlarının anlamını karşılar.

Dâhi: Olağanüstü yeteneği ve yaratıcı gücü olan kimse; deha, öke.

Öğrenim mi öğretim mi?

Öğrenim: Herhangi bir meslek, sanat veya iş için gerekli bilgi, beceri ve alışkanlıkların elde edilmesi amacıyla yapılan çalışma; tahsil.

Öğretim: Belli bir amaca göre gereken bilgileri verme işi; talim, tedrisat; Öğrenmeyi kolaylaştıracak etkinlikleri düzenleme, gereçleri sağlama ve kılavuzluk etme işi.

Hâlâ mı hala mı?

Hâlâ: Devam eden bir durumu ifade eder.

Hala: Babanın kız kardeşidir.

OĞUZ EFE KOŞAK
9-F

KELİME VE MEDENİYET

Bizim neslimizin selefinin sinir uçlarını araştırdığımda elime geçen malzeme hep “medeniyet ayrımı” oluyor. Bu topraklardan çıkan hangi yazarı okusam, hangi filmi izlesem konuları ya Doğu medeniyeti ile Batı medeniyetinin ayrımı ya da yabancılaşma ve teslimiyet üzerine oluyor. Bu, basit gibi görünmesine rağmen bütün hikayelerimizin ve bütün anlatılarımızın ortak noktası. “Neslimizin selefi” ifadesiyle kastettiğim neslin, cumhuriyetin kurulmasıyla beraber hayatımıza tam anlamıyla entegre olmaya başlayan Batılılaşma akımının ortasında kalmasının tezahürü olarak karşımıza çıkıyor bütün anlatılar. Materyalizm hayatın her alanına o kadar çok girmeye başlıyor ki bütün alanlar birer endüstriye dönüşüyor, Kelimeler ve anlatılar da dahil... Ve biz bunun farkında değiliz.

Geçenlerde The Devil’s Advocate filmi izledim. Filmin son sahnelerinden birinde şeytan rolündeki oyuncu “Akıllı başında olan kim 20. yüzyılın tamamen benim eserim olduğunu inkar edebilir ki?” gibi bir cümle kuruyor. Bu repliği duyunca biraz irkildim, zira söz oldukça haklıydı. Çevreme bakındım; filmi izlediğim telefon, yan sehpa duran şarj aleti ve birkaç kitap, masamdaki kulaklık ve ders kitapları, defterler, kalemler, üzerinde yazılarımı yazdığım bilgisayar... bunların hepsi birer endüstriye dönüşmüşlerdi ve insanın ihtiyaçlarını gideriyorlardı. Düşününce bunlar olması gereken şeylerdi, riyazete girmenin manası yoktu. Bu kelimelerin sahibi varlıkların var olmaları bakımından insan için bir anlamları vardı.

Bir medeniyetin son kalan parçaları yalnızca “kelimeler” olabilir. Eğer medeniyet dediğimiz yapı kendi kelimeleriyle kendi duygularını oluşturup yabancı medeniyetlere bu duyguyu anlatamıyorsa genellikle ilerleyen çağlarda o medeniyetten bir iz bulamayız. Bu yüzden her medeniyet için kendi kelimeleri çok önemlidir. Kelimelerin kökeni ile medeniyetin kökeni arasında enteresan bir bağ vardır. Az önce bahsettiğimiz “neslimizin seleflerinin” yabancılaşmaya tanık olması ve bunun üzere Batılılaşma ve materyalizm karşısında bizim neslimizi uyarmaları çok geniş bir konu olmakla beraber, bunun bir tezahürü de kelimeler üzerinedir. Yeni Dünyanın materyalizminin yanında sanki bir aparat gibi gelen pragmatizm Türk siyasetine büyük oranda etki etmiştir. Çoğu kimseler siyasi partilerin zaman içerisinde şekil değiştiren söylemlerini ve yapılarını “o zaman bu lazım gerekliydi” şeklinde savunur.

Şekil değiştiren yapıların karşısında dik durmak günümüz dünyasında çoğu kimsenin dilinde olup amelinde olmayan bir şeydir. Zira mümkün değildir, sistem bize bunu mecbur bırakır. Ancak hayatın karşısında dik durmak neslimize nasip olmasa dahi “neslimizin selefi”ne nasip olmuştur. Zira özünü kuşatamadığınız kişinin kimliğini değiştiremezsiniz. İşte bundan yüz küsur sene önce kurulmuş devletimizin Batılılaşma akımıyla beraber bize getirdiği yeni kelimelerin bizi yeni bir dünyaya götürememesinin sebebi budur. Yeni kelimeler, yeni ortamlar ve yeni bir dünya yalnızca şekil değiştiren kapların içindeki insanları tatmin eder, insanların özünü değil. Öz öyle bir malzemedir ki, insanın kendi kimliğini oluşturur ve bunu gelecek nesillere aktarır.

Yüz sene evvel Batı medeniyeti kelimelerimizi değiştirerek bizim medeniyetimizi çökertme planı içerisine girdi. Bunu da “bu dönem için yeni kelimeler lazım” kılıfıyla yaptı. Ama onların bu planı 20. yüzyıl için suya düştü. Zira özüne sadık olanlar bu söylemin ve kılıfın başka bir amaca hizmet ettiğini biliyordu.

Kelimelerin kökenlerini dinlediğimiz yabancı insanların bize söylediği sözler kim ne derse desin ölçülüp biçilerek kabul edilmesi gereken sözlerdir. Çünkü bir kimsenin amacı -özünden ayrı olarak işini yapıyor gibi görünmesine rağmen- her daim o kimsenin özüne dönebilir. Zamanın Ana Briticanna ve Meydan Larousse’u dillere pelesenk olurken şimdilerde esamelerinin okunmamasının sebebi bizim bu olayın farkına varan kimselerin sözünü dinlememizdir. Günümüzde Dil Derneği sadece belli başlı kimselerin dinazor söylemlerinin bir ifadesi kabul ediliyor ve ciddiye alınmıyorsa, geçmişteki TDK de bizim için aynı ifadeye denk geliyor.

Günümüz TDK’si bu anlattıklarımın bağımsız olmakla beraber geçmişin yanında geçmişe zıt bir anlam taşır. Günümüz Türkiye’siyle yüz sene önceki Türkiye elbette bir değil. O zaman yeni kelimeleri ve yeni dünyayı bize tanıtanlar bugün daha farklı kimliklerle karşımızda. İlhan Ayverdi’nin 30 senelik emekle hazırladığı sözlük Türk-İslam medeniyetine ait kelimeleri ve onların kökenlerini en doğru şekilde yansıtan sözlüktür. Batı kaynaklı sözlüklerde medeniyeti korumak gibi manevi bir amaç yoktur, onlar daha somut bir hizmet yaparlar. Misal Nişanyan Sözlüğün köken üzerinden ilerleyen çalışması size o kelimenin belli başlı dönemlerde nasıl kullanıldığı hakkında bir fikir sağlar ancak Kubbealtı Lügatı geçmişten de öte o kelimelerden hangi kelimeleri türettiğimizi, kelimelerin kökeninden başka hangi kelimeleri oluşturabileceğimizi söyler bize.

NİHAL ECRİN TUNÇ
10/B

ÖZÜMÜZÜN AYNASI SÖZLERİMİZ

BAHAR AVCI
9/D

"Dil ve Kültür" temasını ele aldığımız bu sayımızda, dilin sadece bir iletişim aracı değil, aynı zamanda kimliğimizi şekillendiren güçlü bir kültürel taşıyıcı olduğunu Reyhan Çınar ile konuştuk. Kendilerine kıymetli vakitlerini ayırdıkları için teşekkür ediyoruz.

Dil ve kültür ilişkisinden bahsedeceğiz ama öncesinde dil çalışmalarına nasıl başladığınızdan kısaca bahsedermisiniz?

İnsan, dilini önce annesinden sonra aile içi konuşmalardan, muhitinden aldıklarıyla geliştirir. En büyük şansım güzel konuşulan, dile önem verilen bir çevrede yetişmiş olmam. Dedem hem eski dili çok iyi bilen hattattı hem yeniliklere açık bir insandı. Ortaokul çağlarımda Osmanlı Türkçesini öğretti. Beyitler, şiirler ezberletti; onların dil gelişimimde büyük tesir oldu. Daha sonra üniversitede Necat Birinci Hocamız edebiyat fakültesinde yazı dilini, Türkçenin tarihi gelişimini, edebiyatı bütün ayrıntılarıyla öğreneceksiniz ama konuşma diline dair bir eğitim almayacaksınız. O yüzden diksiyon eğitimi alıp bu alanda da kendinizi yetiştirin demişti, ben de 94'te konuşma diliyle ilgili çalışmalara başladım. Akabinde Kubbealtı Vakfında temas ettiğim hocalarımın da üzerimde çok büyük emeği oldu. Bu anlamda şanslı nesillerdik, çok kıymetli hocaları mahfilinde dinleme imkânımız oldu. Onların hem anlattıklarından istifade ederdik hem de güzel Türkçelerini duyarak farkında olmadan aslında dil zevkimizi de besledik. Bunun yanı sıra çok okumak da gerekiyor. Sadece duymak, dille doğru temas etmek yetmiyor. Onun yanında bolca edebî eser okumak, Türkçeyi en güzel konuşan, kullanan şair ve yazarlarla beslenmek de çok kıymetli ve önemli.

Dili doğru kullanmak nedir ve neden önemlidir?

Dili doğru kullanmak nedir? Dili hem konuşmada hem yazıda, imlada kurallarına uygun kullanmak bunun yanında her kelimeyi yerli yerinde ikame etmek ve cümleleri de özenerek en güzel şekliyle ifade etmeye gayret ederek kurmak, kullanmaktır. Dil bir insanın kim olduğunu ifşa eden en kolay vasıta. Sizin kimliğinizi, karakterinizi, kültürel birikiminizi, hayata, insana yaklaşım şeklinizi, bakış açınızı, görgünüzü, nezaketinizi tamamiyle yansıtan bir ayna vazifesi görüyor. Sözümler, özümüzün aynasıdır derim o yüzden. Sözümlerle karşınızdaki insana aslında birtakım mesajlar veriyorsunuz. Karşınızdaki dünyanın en edepsizi, bayağı insanı bile olsa konuşmanızın tesiriyle o bile kendine bir çekidüzen verme ihtiyacı duyuyor. Biz sözcüklerimizi seçerek itina ile dikkatle kullanırsak karşınızdaki insan nezdinde kıymetimiz, itibarımız artıyor. O da bize daha özenle, daha dikkatle ve hürmetle davranmaya başlıyor.

Erol Güngör "'Millî kültürün temel ögesi dildir. Dil giderse, kültür de kaybolur." diyor. Dil, kültürün/kültürel mirasın korunmasında ve aktarılmasında nasıl bir rol oynuyor? Dilin, bir toplumun kimliğini ve değerlerini nasıl yansıttığını düşünüyorsunuz?

Dil, sadece bir iletişim vasıtası değildir. Elbette düşüncelerimizi, duygularımızı en kolay dil vasıtasıyla muhatabımıza aktarırız.; onun duygu ve düşüncelerini de dil vasıtasıyla öğreniriz. İkna açısından da dili kullanma becerisi çok önemli. Dile hâkim olan iyi bir hatibin ikna kabiliyeti de yüksektir. Ama dil aynı zamanda bir milletin atalarının bütün karakterini, hayata bakışını, varoluşa, aleme nazarını ortaya koyan, onları anlama biçimini gösteren en kıymetli vasıta. Çünkü seçtiği kelimeler o mefhumu bakışını da ortaya koyar. Ne kadar değer veriyorsa o alanda deyimler üretmiştir o millet. Aşkını bu kelimelerle ifade ediyormuş. Nefretini ifade ederken böyle mecazlar yapıyormuş. Aslında bütün bir ecdadın karakterini dediğim gibi hayata bakışını biz dil vasıtasıyla öğrenir, kazanır, devam ettiririz. Dili koruduğun takdirde edebî eserleri de okuyup anlama kabiliyetine sahip olur o nesiller. Bir musiki eserini de ruhu da güftelerdeki manayı da yine dil vasıtasıyla öğrenir. Orada kullanılan deyim ve mecazlarla bir sanat eserindeki anlamları daha kolay kavrarız. Atalarım böyle benzetmelerle sevgisini, aşkını, bağlılığını, güzel duygularını veya sinirini, öfkesini ifade ediyormuş. Bir nevi hem karakter hem kültür hem sanat dil vasıtasıyla aktarılır. Orada ben bunu bir zincire bağlıyorum. Birtakım halkaları siz çekip alırsanız oradaki devamlılığı bozmuş olursunuz. Zincir dağılır. O bütünlük ortadan kalkar ve biz millet olma vasfını kaybederiz. Oradan sökülen her halka o millete vurulan bir darbedir.

Dilimize yabancı sözcüklerin girmesi hakkında ne düşünüyorsunuz? Dilimiz yabancı sözcüklerden arındırılmalı mı?

Millî kültüre indirilen bir balyozdur. Dilden attığımız her kelime belki Sultanahmet Camii'nden sökülen bir parça çini gibidir. Her abideden söktüğün bir sütundur. Her atılan, unutilan, terk edilen kelime için de ben böyle bakıyorum hadiseye. Yabancı sözcükler elbette dilimize girecektir. Dil canlı bir varlık. Bütün tarihimiz boyunca da biz temas ettiğimiz her milletle kelime alışverişi yapmışız. Bugün de böyle yarın da böyle olacak. Her büyük dil bu kaderi yaşar. Fransızca, Almanca hatta Arapça, Latince ve daha da ötesi Yunanca nice farklı kültürün, milletin dilinden kelimeler almıştır. Türkçede de bu böyle. Ancak 11. yüzyıldan itibaren o kadar Arapça ve Farsçanın etkisinde kalmasaydık. Elbette kelimeler alacaktık. Ama alırken Türkçedeki karşılıklarını da koruyabilseydik bugün hakikaten muazzam büyüklükte bir dilimiz olacaktı. Çok zengin bir dilimiz olacaktı. Zaten zengin daha da zengin bir dil olacaktı. Orada biraz kantarın topuzu kaçmış. Nitekim bununla mücadele için Kaşgarlı Mahmut, Ali Şir Nevai, Fuzuli, Aşık Paşa hatta Karamanoğlu Mehmet gibi nice insan bu konuda mücadele etmiş. Dediğim gibi bunu yaparken biz Türkçedeki karşılıklarını da eğer koruyabilseydik, karşılığını atmasaydık, işte o Yunus'un kullandığı dili mesela koruyabilseydik muhteşem bir Türkçeye sahip olurduk bugün.

Fransızcadan, Ermeniceden, Rumcadan, İtalyancadan çok fazla kelime alınmış. İngilizceden yine bugün de çok fazla kelime ve tabir alınmakta. İşte aynı hataları yapmayalım derdindeyim. Yüzyıllardır artık dilimize girmiş, edebi eserlere işlemiş, şarkılara, türkülere, atasözlerine nakşedilmiş kelimelere artık yabancı nazarla bakamayız. Onlar bizim artık, onlar Türkçenin bir unsuru olmuş vaziyette. Fakat şimdi yeni yeni terimler dilimize girerken biraz daha dikkatli olmamız lazım. Aslında o kadar çok deyimimiz var ki biz deyim bakımından çok zengin bir diliz. Bakıyorum onun yerine İngilizceden alınan bir tabiri koyuyorlar. Bu sefer ona karşılık arıyorlar. Bu yaşına kadar öyle bir kelime kullanma ihtiyacı duymadıysam zaten dilimde o duyguyu, o meramı anlatacak ifadeler, kelime ve deyimler zaten var demektir. Ama ben yönümü kendi özüme, kendi dilime çevirip bu kültürün içinden hadiseyi anlamaya çalışıp duygumu düşüncemi ifade etmeye çalışırsam o ifadeleri bulabiliyorum. Ama ben buradan sıyrılıp özümdekine belki de yabancılaşıp Batı'daki tabiri alıp ona karşılık bulmaya çalıştığımda ama hocam bunu işte birebir karşılamıyor gibi cevaplar alıyorum. Birebir ona bir karşılık bulamıyorsun. Çünkü sen onunla düşünüp zihninde ona oturtmuşsun. Ona bir karşılık bulmaya çalışıyorsun. Ama duyguya aslında ifade etmek istediğin, o an yaşadığın ruh hâlini ifade eden bir kelime söylemeye çalışıyorsun. Doğrudan bugün diline sokulan, kelimeye karşılık bulmaya çalışma. O hâle odaklan ve o hâlin senin dilindeki karşılığını bulmaya çalış. Ben, dilimize yeni sokulmaya çalışılan kelimeleri kullanma ihtiyacı duymadan da hayatımı idame ettiriyorum. Türkçem çünkü buna yetiyor. O yüzden duyguya, duruma odaklanarak dilimizde karşılık bulmak lazım. Doğrudan kelimelere karşılık bulmak bizi hataya sevk ediyor diye düşünüyorum. Evet, o dile girdiyse artık bir kelime ben ona yabancı nazarıyla bakmam. Aradan uzun yıllar geçmiş artık edebi eserlere de girdiyse o benimdir. Ama daha yeni yeni girmeye çalışıyor ve dilimde bir karşılığı varsa, ona bir set çekmeliyiz. Dur bak burada zaten dilinde senin karşılığı var. Bunu kullanmana gerek yok. Çok bariz bir örneği başlamak yerine start vermek demeye hiç gerek yok. Öyle değil mi? Aradan geçer elli sene artık start vermek çok yerleşir. Hatta edebî eserlere de girer, o zaman artık geçmiş olsun. Onun için de yapacak bir şey yok.

Teknolojinin ve sosyal medyanın dil ve kültür üzerindeki etkilerini nasıl değerlendiriyorsunuz?

Teknoloji geliştikçe, özel kanallar arttıkça ana akımdan bahsediyorum bir de üzerine internet, sosyal medya bu kadar gelişip zenginleşince tabii dil konusunda hassasiyet ortadan kalktı. Bakıyorum her alanda olduğu gibi dilde de bir bayağılık hüküm sürüyor.. O kadar yüzeysel hâller, duygular yaşıyoruz ki. Hiçbir şey de kök salmıyoruz. Duyguları ifade ederken de dolayısıyla öyle derin ve güzel sözler bulma ihtiyacı duymuyoruz. Kelimeciklerle ifade edip geçiveriyoruz. Çünkü onlara değer vermiyoruz. Duygularımıza değer vermiyoruz ki onları ifade ettiğimiz dile değer verelim. Ne yapmak lazım? Önce dilin ne kadar önemli bir hadise olduğunu kavramak lazım.

Daha önce de söylediğim gibi sadece iletişim vasıtası değil. Sadece iletişim vasıtası olarak baktığımız için belki artık hiç cümle kurma ihtiyacı duymadan üç beş kelimeyle meramımızı anlatıp hatta el kol, yüz hareketleriyle gittikçe gerileyerek aslında ilkelleşerek meramımızı anlatıyoruz. Bu da bizleri maalesef çirkin, basit, süfli insanlara dönüştürüyor. Pespahelişiyoruz. Halbuki yüksek ruhlar meramını böyle ifade etmez. Daha güzel nasıl ifade ederimin yollarını bulur. Bir anneyle çocuk ilişkisinde de eşler arasında da dostlukta da aşkta da böyle. Hatta düşmanlıkta bile böyle. Meramını anlatırken, duygunu, düşünceni, fikrini öne sürerken, ifade ederken, kelimeleri seçerek itinayla ifade ettiğimiz ölçüde kendimize verdiğimiz değer de artar.

Türkçemizi nasıl doğru ve güzel konuşuruz, yapmamız gerekenler nelerdir, bu konu hakkında biz gençlere neler önerirsiniz?

Dili güzel kullanan insan karşındakinin ruhunda bir görkem kazanır ve saygı uyandırır, itibarı artar. Bunu da nasıl yapmak lazım? Dediğim gibi okumadan olmuyor. Kelimelerin ne kadar sözlük anlamını bilsek dahi her kelime sözlük anlamına göre kullanılmayabiliyor. O kelime buraya uyar buraya uymaz değil mi? Şimdi siyahın yerine karayı, akın yerine beyazı her yerde kullanamayız. Bu her kelime için böyle, hepsinin bir yerli yerinde kullanılması önemli. Bunun için o dili en iyi kullanan şair ve yazarları okuyarak dil geleneğini bilmek gerek. Tabii dilin kurallarını da bileceğiz ama konuşmanın güzel olması için diksiyon dersini öneririm. İstanbul Ağzında konuşma diliyle yazı dilinin ayrıldığı bazı hususlar var onları öğrenmek lazım. Onun dışında nefesi doğru alıp vermek, diyafram nefesi dediğimiz sağlıklı nefesi öğrenmek lazım. Sesi doğru kullanmak, kafa sesini, göğüs sesini doğru kullanmak, doğru yerde o geçişleri yapmak, doğru boğulanmalarla, vurgu ve tonlamalarla konuşmak için bir diksiyon eğitimi almak şart. Bir de güzel konuşan insanları dinlemek Türkçeyi o imbikten süzülürcesine saf harikulade leziz şekilde kullanan insanları dinlemek de bize çok şey katıyor. Allah'a şükür öyle güzel konuşan Türkçesi ağzında annesinin ak sütü gibi akan o berrak konuşan berrak dilli insanları kullanmak elbette bana da çok olumlu tesir etti. Çoğu rahmetli oldu. Allah rahmet eylesin hepsine. Yani hülâsa bir diksiyon eğitimi almak şart. Üzerine bol bol bilhassa Türk klasiklerini okumak onun üzerine de birtakım alıştırmalar yapmak ve güzel konuşan insanları dinleyip onları örnek almak. Onları belki önce taklit etmek taklit ede ede sonra kendi üslubunu tarzını bulup oturtmak.

Kolaylıklar dilerim. Sevgiler. Hoşça kalın.

YAKUP YILDIZ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ÖĞRETMENİ

DİL VATANDIR

İlk insan ve aynı zamanda ilk peygamber Hazreti Adem ile başlar lisanın hikayesi. "Allah Adem'e bütün isimleri öğretti." ayetiyle insanlık tarihinin başlangıç noktasında insanla birlikte söz varlığını bünyesinde barındıran dilinde mevcudiyeti tespit ve tescil edilir. Tüm dinlerde ve inanç sistemlerinde kutsanan, imtiyazlı bir mevkide konumlandırılan, dokunulmazlık atfedilen dil, insanoğlunun hikayesini çağlar ötesine ulaştıran efsunlu bir vasıta. Yuhanna İncili "Başlangıçta söz vardı, söz Tanrıyla birlikteydi." cümlesiyle açılır. Evet, dil bir kapıdır. Sonsuz ufuklara, fikir ve hissin en derin noktalarına, kavrayışın tüm inceliklerine açılan bir kapı. Ancak bu kapıdan geçilince sözcüklerin ihtişamlı dünyası müşahade edilebilir, cümlelerin büyüğü evreniyle irtibat kurulabilir. Fertler arasında iletişimin tavassutu olan dil, bir semboller dizini olarak da tarif edilir. Kelimeler bu sembolleri sırtlayarak aynı dili konuşan bireyler arasında özel bir sözleşmenin doğmasına vesile olan işaretlerdir. Balasagunlu Ulu Bilge Yusuf Has Hacib, Kutadgu Bilig'de: "Aklın süsü dildir, dilin süsü söz." hikmetini üleştirir insanlığa. Akıl, dil ve söz üçgenini böylesine zeka dolu bir formülle açıklayabilme kudretine kapı aralayan da Türkçenin eşsiz izah kabiliyetidir. Dil, aklın estetiğini tezahür ettirir, söz ise bir dilin zarafetinin delili olarak tebellür eder. Türkçe daha ilk yazılı ürünleri olan Orhun Abideleri'nde bile ne denli kudretli bir ifade imkanına sahip olduğunu ispat etmiştir. Yüksek bir kültürün, felsefi bir derinliğin ve namütenahi anlatım olanaklarının Türkçede ilk dönemlerden beri var olduğuna ikna olmak için bengu taşlarda geçen: "Zamanı Tanrı yaşar, insanoğlu hep ölmek için türemiş," ve "Türk milleti! Üstte mavi gök çokmedikçe, altta kara yer delinmedikçe senin milletini ve töreni kim bozabilir?" cümleleri bile kafidir. Türklerin en esaslı yazılarından olan bu kitabelerde mevcudiyeti tüm şiddetiyle beliren insicamlı ve ihtişamlı izah kuvveti; farklı coğrafyalar, kavimler ve kültürlerle temaslarımız neticesinde bugünkü kusursuz mertebesine ulaşmıştır. Onlarca devlet kuran, sınırları Türkistan bozkırlarından Kuzey Afrika'ya, İç Avrupa'ya, Hindistan'a kadar dayanan Türk kavmi, fethettiği topraklardaki dillere ait kelimeleri de bünyesine katmış, bu kelimeleri kendi dilinin potasında işleyerek onlara Türkçenin esaslı mührünü vurmuştur. Ünlü Türk Başbuğu Oğuz Kağan'ın: "Güneşi bayrak, gökyüzünü çadır eyleyeceğiz." düsturunu milli bilincinin kilit taşı olarak kabul eden yüzlerce Türk Hakanı ulaştıkları her iklime Türkçenin ışığını da götürmüş, döndükleri her yerden Türkçeye binlerce kelimeyi hediye olarak getirmişlerdir. Bu kelimeler başlangıçta bir ganimet olarak tasavvur edilmiş olsa bile asırlar içinde Türk irfan ve dehasının örsünde dövüle işlene Öz Türkçe kelimelere dönüşmüş, onlarca deyim ve atasözünde varlığını muhafaza ederek günümüze ulaşmıştır.

Köken olarak farklı bir dile ait olsalar bile asırlar içinde Türkçenin sesine ve dokusuna mükemmel bir şekilde intibak eden binlerce kelimeden söz ediyoruz. Bu dil varlığını "Bize ait değiller!" inkarıyla gözden çıkarmak aklın buyruğuna ve ilmin esaslarına ters bir tavır olur kanaatindeyim. Yabancı dillerden alınsalar bile bu kelimeler artık Türkçedir çünkü Türkçe dönüştürücü gücü, lisan zevki ve anlatılması zor tılsımıyla o kelimeleri kendine ait kılmıştır. Bu duruma misal olsun diye binlerce sözcükten birkaçını dikkatinize sunmak isterim. "Yayla kekiği" manasındaki "Merzenguş" kelimesini Farsçadan alan Türkçe, bu ifadeyi incelikli bir kuyumcu dikkat ve hassasiyetiyle "Mercanköşk"e çevirmiştir. Ait olduğu dildeki kabalıklarını yontmuş, karanlığını gidermiş, kulak tırmalayıcı sadasını yok etmiş ve onu ıslıl ıslıl bir dünyanın parçası yapmıştır. Ben bu kelimeyi her duyduğumda yahut kullandığımda kendimi tepesinden güneş ışığının boca edildiği saydam, şeffaf bir sarayın içinde gezinir gibi hissedirim. Yine "Gökkuşağı" anlamını taşıyan "Alaimisema" kelimesini Arapçadan ödünç alan dilimiz bu sözcüğe adeta Türkçenin sesini içirerek "Eleğim-sagma" şekliyle kullanmış; sözcüğe dilin rengini ve kokusunu zerk etmiştir. Dünyanın hiçbir dilinde bu sihre tesadüf etmek mümkün değildir. Bilhassa yer adlarında Türkçenin bu hudutsuz imkanı yoğun bir biçimde kendini gösterir. Türkçe, Rumcadan aldığı "Aya Nikola" tamlamasını "İnegöl"e evirmiş, "Aphrodisia"yı "Evreşe"ye dönüştürmüş, "Karpert" kelimesini "Harput" a çevirmiş, "Gallipoli"yi "Gelibolu" biçiminde telaffuz ederek tüm bu kelimeleri Türkçenin mührüyle müseccel kılmıştır.

Türkçenin, yukarıda zikrettiğim zenginlikleriyle beraber bir diğer ayrıcalığı barındırdığı muazzam atasözü ve deyim hazinesidir. Dil bilimcilerin yaptıkları araştırmalar neticesinde ortaya koydukları sonuçlara göre dilimizde 30000'e yakın atasözü ve deyim vardır ki bu rakam dünyanın hiçbir lisanında mevcut değildir. Kelime sayısı olarak dünyanın en çok konuşulan ve en zengin addedilen dilleriyle aramızdaki farkı atasözleri ve deyim sayımızla kapattığımız muhakkaktır. Meselenin daha iyi anlaşılması için TDK Güncel Sözlüğü'ne baktığımda sadece "göz" kelimesinin içinde geçtiği 228 atasözü ve deyim bulduğumu tespit ettim. "Göz boyamak, göz hakkı, gözden kaçmak, göze batmak, göz göre göre, gözü dönmek..." gibi yüzlerce söz öbeği... Bir tek kelime bile farklı sözcüklerle yan yana gelerek sayısız anlam alanı yaratabiliyor ve bu mecaz zenginliği Türkçeden başka hiçbir dilde bu genişlikte, bu güzellikte tecessüm edemiyor. İşte bir dilin biricik oluşunu, eşsizliğini haykıran en ikna edici kanıtlar !!!

Lisan meselesinde bazı çevrelerin müdafaa ettiği yanlış bir tutum nedeniyle Türkçemizin derinliği ve zenginliği zedelenmiş, edebi eserlerde ve halkın dilinde canlılığını koruyan binlerce kelime zaman içinde unutulup gitmiş, zihin coğrafyamızdan ve yaşayan Türkçeden atılan bu kelimeler nedeniyle fikir ve his dünyamıza tercüman olan dil imkanlarımız kısıtlanmıştır. Namık Kemal'e atfedilen bir sözde merhum vatan şairimiz : "Bir insanın zekası, bildiği kelime sayısı ile sınırlıdır. Bir insan ne kadar çok kelime bilirse zekasını o nispette iyi kullanır." demiştir. "Dilimin sınırları düşüncemin sınırlarıdır." vecizesi de bu hakikati tayin etmekteyken maalesef yıllarca devam ettirilen yanlış bir dil politikası neticesinde artık dilimizin malı olmuş binlerce kelime adeta cezalandırılmış, kullanılmamaları yönünde resmi tamimler yayınlanmış, bazı yazarlar ve gazeteciler de bu anlamsız dil politikasının basit birer aleti olmuşlardır. Bu tutum sebebiyle dil alanımız daralmış, sözcük sayımız azalmış, düşünce kabiliyetimiz de bunlara bağlı olarak dumura uğramıştır. 18. yüzyıl 19. asırlarda kaleme alınmış metinler şöyle dursun 20. asrın başında yazılan edebi bir eseri bile çoğu zaman anlamıyoruz. Dünyanın hiçbir dilinde rastlayamayacağımız bir operasyonla" Türkçeden Türkçeye çeviri !!!" ile bize ait kültürel varlıkları çözmeye, kavramaya mahkum ediliyoruz. Milli şahsiyetimizin temeli olan dilimiz, bizi biz yapan lisan şuuru, bu denli yıpratılınca mazimize ve tarihimize yabancı bir millet olma tehlikesiyle karşı karşıya kalmamız kaçınılmaz oluyor. Halbuki dil, doğal ve canlı bir organizma olarak tarif ve tavsif edilir. Yani hayatini devam ettirebilmesi için dışarıdan müdahalelere maruz kalmaması, dayatmalarla istikamet verilmeye kalkışılmaması icap eder. Eğer dil, bu menfi tutumlarla güdükleştirilmeye çalışılırsa elbette o dili kullanan ulus da milli kimliğini, tarih şuurunu zamanla yitirecektir. Ve zihni işgal, lisanı istila edilmiş bireylerden oluşan o toplum, edilgen bir kavme dönüşecektir. Türk dilini ilmek ilmek işleyen, eserleriyle Türkçemizi ihya ve inşa eden yüzlerce edipten biri olan Halit Ziya: "Ben Türkçenin bir aşığıyım. Ben Türkçeyi muhtelif devirlerde, muhtelif elbiselerle, muhtelif şekillerde gördüm ve sevgilimi o libaslar altında, kendi cevherinde sevdim." diyor kendisiyle yapılan bir mülakatta. Yani her dilde olduğu gibi Türkçede de içinde bulunulan kültür ikliminin, medeniyet muhitinin, dönemin şartlarının etkisiyle farklı yönelimler olmuştur ve bu oluş süreci devam da edecektir. Bize düşen ise Orhun Abideleri'ndeki Türkçeyi de, Ahmet Yesevi'nin hikmetlerindeki lisanımızı da, Fuzuli'nin gazellerindeki dili de, Peyami Safa'nın romanlarındaki zarif ve derin Türkçeyi de aynı tutkuyla benimsemek, onlara aynı zevk ve heyecanla sahip çıkmaktır. Dil ve kültür birliğimizi ancak bu tavırla muhafaza ve müdafaa edebiliriz. Maalesef Türkçeyi zayıflatma ve çökertme hareketine dönüşen yukarıda değindiğim dil politikaları dilimizin serpilip dal budak salmasına uzun süre mani olmuş, Türkçemizi pasif ve aciz bir dil derekesine düşürmüştür. Bir tek sözcük üzerinden bile dilin zamanla nasıl kısırlaştırıldığını idrak etmemiz mümkündür. Bugün yalnızca "Ölü" sözcüğüyle ifade edilen kavramın bundan yarım asır önce, her biri ince farklarla birbirinden ayrılan birçok kelimeyle karşılık bulunduğunu bilmemiz dilin ne oranda küçüldüğünü, çekildiğini teşhis etmemize kafidir.

Elli yıl evvel toplumun kahir ekseriyeti tarafından; ölen kişi Müslüman bir erkek ise "Merhum", vefat eden Müslüman bir kadın ise "Merhume", ölüm olağan yollarla gerçekleşmişse "Mevta", ölen kişi gayrimüslim erkek ise "Müteveffa", gayrimüslim bir kadın ise "Müteveffiye", ölen kişi bir cınayete kurban gitmişse "Maktul", idam edilerek öldürülmüşse "Maslup" kavramları kullanılırdı. Böyle bambaşka sözcüklerle ifade edilen bir kavramın bir tek kelime ile ifade edilir olması dili zenginleştirmiş mi olur yoksa bu durum bir dili yoksul mu kılar?

Evet, Türkçe bir dünya dilidir. Bu hakikat bir şahsi kanaati değil dil bilim sahasında otorite olarak kabul edilen bilim insanlarının üzerinde ittifak ettikleri bir hükmü ortaya koymaktadır. Nihad Sami Banarlı'nın tespitiyle bir "İmparatorluk Dili" olan Türkçe, birçok dilden kelime almış ve bu kelimeleri asırlar içinde Türkçenin ahengi, sesi, tınısı, rengi ve dokusuyla uyumlu hale getirerek bize ait sözcükler kılmıştır. Bununla birlikte Sırçaya, Bulgarçaya, Macarca ya, Arnavutçaya, Rusçaya, Rumenceye, Arapçaya, Farsçaya, İngilizceye, Fransızcaya ve Almancaya dilimizden binlerce kelimenin geçtiği bilimsel çalışmalar neticesinde gün ışığına çıkmıştır.

Peki bize düşen nedir? Asıl mühim olan ve doğru cevaplanması icap eden soru budur. Ortaya koyduğumuz tüm bu tahlil ve tespitler bize şunu göstermektedir: Dil, bireyin ve toplumun sesidir. Bir milletin hür ve müstakil yaşamasını temin eden temel unsurdur dil. Medeniyet yarışına ancak milli dilimiz ile iştirak edebilir ve diğer uluslarla ancak kendi lisanımızın imkanlarını kullanarak boy ölçüşebiliriz. Muazzam bir tarihe, müstesna bir dile sahip olduğumuzun farkına varmakla başlayabiliriz yolculuğumuza. Asırlar içerisinde bir kültür dili haline gelmiş, felsefe yapılabilecek bir nitelik kazanmış olan Türkçe; dünya dilleri içinde oldukça saygın, son derece özgün bir mevkedir. Onu fakir, basit ve cılız gibi aksettirmeye; onu yıpratmaya çalışan bazı odak ve kesimlerin nihai hedeflerinin ne olduğunu iyi anlamalıyız. Bir milleti ana dilinden koparınca; bir ulusu, kendi dilinin diğer diller içinde çok da mühim bir yer işgal etmediğine ikna edince çözülme başlar, kopuş hızlanır, yabancılaşma tehlikeli boyutlara ulaşır. Kendi kıyafetsizliklerini Türkçeye yansıtan, lisanımızın sınırsız ifade becerisine gözlerini yumup yabancı dillerin tesirine gönül rızasıyla teslim olanlar hakikati idrak ve tasdik etmekten en uzak noktada olanlardır.

Türkçe "KIZILELMA" mızdır bizim. Şahsiyetimiz ve hüviyetimizdir Türkçe. Dilimizi sevmek ve onu müdafaa etmek, kelimelerle irtibatımızı sağlamlaştırmak, unutturulmaya çalışılan fakat binlerce edebi eserde mevcudiyetinin kanıtlarını müşahade ettiğimiz kelimeleri tekrar gündelik dile dahil ederek onlara can suyu olmak milli bir vazife ve mesuliyettir. Vatani sevmek dilimizi sevmekle başlar. Türkçemizi bir bayrak gibi gönlümüzün gönderine çekmekle mükellefiz her birimiz. "Dilde, fikirde, işte birlik!" hedefimizin ilk merhalesi lisanımızla aramızdaki bağları tahkim etmektir. Türk vatanını, kültürünü ve medeniyetini yaratan da yaşatan da Türk dilidir. Dilimize bu sorumluluk çerçevesinde hizmet etmeyi hayati ve ahlaki bir borç olarak görmemiz iktiza eder. Kendi lisanımızı, lisanımızın tüm inceliklerine vakıf biri olarak kullanabilmenin gurur ve saadeti, her birimize yetecek denli anlamlı ve ulvi bir iftihar vesilesidir.

KÖKLERDEN GELECEĞE

TEVFİK BOZKURT
9-D

Anadilimizin derinliklerini ve zenginliklerini öğrencilerimize öğretmeyi hedefleyen, dilin doğru ve etkili kullanımı konusunda farkındalık kazandıran bu proje kapsamında bu sene de okuma etkinlikleri, pano çalışmaları yaptık, oyunlar oynadık, yarışmalara katılım sağladık. Türk dilinin tarihi ve kültürel geçmişini eğlenceli ve öğretici bir şekilde öğrenme fırsatı bulduğumuz bu proje kapsamında yıla Orhun Yazıtları'ndan okumalar yaparak başladık. Sonrasında Kaşgarlı Mahmud'u ve Yusuf Has Hacib'i eserleriyle birlikte yakından tanıdık, eserleriyle ilgili pano çalışmaları hazırlayarak okulumuzda da fark edilmesini sağladık. Divan şiirinden beyitler ezberleyip okumalar yaptığımız, Mehmet Akif'i ve Safahat'ı yakından incelediğimiz, deyim ve atasözleri yeniden keşfettiğimiz çalışmalarının yanı sıra sınıf içinde "Bilen Oturur", "Anahtar Kelimelerle Hikâye Yazma" çalışmalarını gerçekleştirdik. Sözlük tasarımı, video tasarımı ve tişört tasarımlarına katılım sağladık. Süreç boyunca ben ve projede yer alan diğer arkadaşlarım Türkçenin zenginliğine kavuşup derinliğine indiğimiz için mutluyuz.

20

MEZUN OLUNMAYAN TEK MEKTEP: ANADOLU MEKTEBİ

E. AZRA İNCİ YAZICI
11-E

Mektepte 3. yılımız...

Mustafa Kutlu ile başladığımız mektep günlerine Cengiz Aytmatov ile devam etmiştik. Bu sene ise A. Erdem Bayazıt ile Tarık Buğra okumalarını gerçekleştirdik. Millî ve manevi değerlerimize sahip çıkan, Türk kültür ve medeniyetinin gelişmesine katkı sunmuş yazarların tüm eserlerinin ve yazar hakkında yazılmış seçkin eserlerin okumasını, okunan her eser hakkında değerlendirme yazısı yazılmasını, eserlerin okumalarından sonra konuşma metinlerinin hazırlanmasını, düzenlenen panel programında hazırlanan metinlerin sunulmasını amaçlayan bir yazar okuma faaliyeti olan Anadolu Mektebi kapsamında bu sene hem A. Erdem Bayazıt hem de Tarık Buğra okumaları gerçekleştirip panel düzenledik. A. Erdem Bayazıt Panelimizde değerlendirme konuşmacısı olarak İstanbul İl MEM Müdür Yardımcısı Mehmet Nezir Eryarsoy'u ve Yazar Zeki Bulduk'u ağırladık. Tarık Buğra Panelimizde ise değerlendirme konuşmaları için yazarımızın kıymetli eşi Hatice Bilen Buğra'yı ağırladık. Panel hazırlıkları kapsamında yazarların hayatlarını, sözlerini içeren videolar, panolar hazırladık. Şimdi ise panel metinlerini kapsayan e-dergi hazırlıklarını tamamlamak üzereyiz. Seneye yeni yazarlarla yeni hayatlar keşfedecek olmanın heyecanını yaşıyoruz.

AYVERDİ'NİN YAPI TAŞLARI

BİZ AYVERDİLİYİZ

E. HAZAL ŞAHİN
11-E

Dün rozet törenim vardı yarın mezuniyet törenim var bugünse yeni gelen Ayverdilerin rozet töreni programının koordinatörüyüm. Zamanın hızlı aktığına dair hep sözler söyleriz, içindeyken geçmek bilmez sandığımız ama hızla geçen zaman... Yeni gelen tüm Ayverdilere rozetleri takılırken bu okuldaki her anın kıymetini bilmelerini, her etkinliğin içerisinde sorumluluk alarak kendilerini keşfetmeleri gerektiğini kulaklarına avaz avaz fısıldamak isteyerek hazırlıklara başladım.

Dönemler boyu devam eden, yeni bir ailenin evladı olduğumuzu anladığımız o tören: Biz Ayverdiliyiz Rozet Töreni. Hazırlanan videolar, yapılan konuşmalar, mezunlardan dinlenen anılar ve heyecanla beklenen elin ayağın birbirine dolaştığı kalp atışının dışarıdan duyulduğu sahneye çıkış anı. Yakaya takılan o rozetin yol boyunca bize rehber olacak fikirleri barındırdığını anladığımız gün gerçek bir Ayverdili oluyoruz ve her baktığımda bir kez daha iyi ki Ayverdiliyorum diyorum.

BİR VATAN ANNESİNİN BAĞRINDA

YAREN BOZTEPE
9-D

"Sizin asıl meşgûl olacağınız kendi nefsinizdir. Başkalarının günâhını ele almak, günah işlemenin tâ kendisidir." Okulumuzun adını aldığı kıymetli şahsiyet: Sâmîha Ayverdi. Vefatının 32. yılında tüm hayatını insanlığa ve insan yetiştirmeye adanmış bir insanı yakından tanıma, derdini anlama ve aktarma amacıyla geleneksel anma programımızı düzenledik. Sanatını inandıklarını anlatma yolunda kullanabilen mütefekkir bir münevver olan Sâmîha Ayverdi'yi rahmetle anıyor, fikirleriyle yol alma gayretiyle çalışmaya devam ediyoruz.

21

HAZIRLIKTAKI "İLK DERS"

BAHAR AVCI
9-D

Ailemize yeni katılan hazırlık sınıflarına yönelik gerçekleştirdiğimiz "Geleneksel İlk Ders Semineri"nde, Sosyolog ve Millî Eğitim Bakanlığı Bakan Danışmanı Sn. Erol Erdoğan ve FSMVÜ Öğretim Üyesi Sn. Dr. Şaban Çobanoğlu'nu ağırladık.

MEB Bakan Danışmanı Sn. Erol Erdoğan ile "İnsanın Anlam Arayışı" üzerine gerçekleştirilen seminerde insanın anlam arayışında aidiyetlerimizin neler olduğundan, Aziz Sancar, Fuat Sezgin gb. bilim adamlarımız ile Kerem Türkoğlu örneklerinden yola çıkarak aidiyetin öneminden ve pergel metaforundan bahsedildi.

İlk ders seminerlerinin ikinci gününde ise Fatih Sultan Mehmet Üniversitesi Öğretim Üyesi Sn. Şaban Çobanoğlu ile " Kendini İnşa Etmek" üzerine bir seminer gerçekleştirildi. Anlamak ve anlatmak kavramlarından yola çıkarak varoluş ve oluş sürecinden bahseden, insanın kendini inşasının önemi merkeze alınmıştı.

Her iki misafirimiz de interaktif sunumları ile hazırlık sınıfı öğrencilerimizin okulumuzdaki "İlk Ders"lerinin keyifli ve anlamlı geçmelerine katkı sağladı.

YAKLAŞAN KÜRESEL FELAKET: KITLIK

2019'dan bu yana İstanbul genelinde 2022'de ulusal düzeyde gerçekleştirdiğimiz "Türkiye Liseler Arası Öğrenci Kimya Çalıştayı" bu sene 14 Haziran 2025'te gerçekleştirilecek. Doç.Dr. Senem YAZICI GÜVENÇ'in açış konuşmalarını yapacağı çalıştayda ülkemizin çeşitli illerinden katılacak olan öğrencilerimiz dünya üzerinde yaşanmaya başlanan kapımıza yaklaşması an meselesi olan küresel felaket kılığın sebeplerini ve sonuçlarını konuşacaklar.

Kimya Öğretmenimiz Banu Akçay Hoca'mız, okul idaremiz ve özveriyle çalışan ekip arkadaşlarımız sayesinde gelecek nesillere katkı sağlayacak, farkındalık oluşturacak bu çalıştay için heyecanlıyız.

TÜRKİYE'NİN OKUMA ŞÖLENİ: KİTAPLAR DİLE GELDİ

AYLİN KOCATEPE
11-E

İstanbul'daki liseler arasında ilgiyle takip edilen ve alanında ilk olma özelliği taşıyan ve 2021 itibarıyla ulusal düzeye taşıdığımız Kitaplar Dile Geldi Yarışması'nın 15.sini 16 Mayıs Cuma günü çevrim içi olarak gerçekleştirdik.

Adana'dan Gümüşhane'ye, Antalya'dan Ardahan'a, Bolu'dan Yalova'ya, Denizli'den Kastamonu'ya, Eskişehir'den Diyarbakır'a, İstanbul'dan Rize'ye, İzmir'den Çorum'a, Kocaeli'den Samsun'a, Sakarya'dan Ordu'ya başvuru yapan 40 okulun başvuruları önce okulumuz Türk dili ve edebiyatı öğretmenleri tarafından değerlendirildi ve ilk 10'a kalan okullar ikinci aşamada çevrim içi olarak sunumlarını gerçekleştirdiler. Ve kıymetli jürimiz Harun Yöndem, Reyhan Çınar, Dr. Özlem Güneş ve Dr. Ahmet Saçkesen bizleri yalnız bırakmadı.

Yarışmanın sonucunda teşvik ödülünü alarak 4. olan İstanbul Beşiktaş Sakıp Sabancı Anadolu Lisesinden Ayla Günsay, 3. olan İstanbul Mevlana Anadolu Lisesinden Medine Nur Kazıkçı, 2. olan İstanbul Kabataş Erkek Lisesinden Ahmet Engin, 1. olan Bolu Güzel Sanatlar Lisesinden Pınar Şahin oldu. 16. Kitaplar Dile Geldi Edebî Metin Okuma Yarışması'nda görüşmek üzere...

22

MEDENİYETİMİZİN KÖŞE TAŞLARI: NİHAD SÂMİ BANARLI

BERAT KORKMAZ
9-A

Ayverdi'de gelenekselleşen bir proje daha: Medeniyetimizin Köşe Taşları Paneli. Medeniyetimiz açısından önemli, alanındaki çalışmalarla sahasına yön vermiş kişileri ağırlamaya, tanımaya bu sene de devam ettik. Bu sene hayatını Türkçenin güzelliklerini anlatmaya ve bu güzellikleri nesilden nesile aktarmaya adanmış, kelimelerin sadece harflerden ibaret olmadığını bir milletin ruhunu, kültürünü ve tarihini taşıyan eşsiz hazineler olduğunu bizlere gösteren Nihad Sâmi Banarlı'yı konu edindik. Okul içi panelimizde değerlendirme konuşmaları için Sayın Harun Yöndem'i, çevrim içi gerçekleştirdiğimiz ulusal panelimizde de Nihad Sâmi Banarlı Hoca'mızın asistanlığını yapan, Resimli Türk Edebiyatı Tarihi adlı eserinin hazırlık çalışmaları sırasında yanında olan Prof. Dr. Şeyma Güngör'ü ağırladık.

Önümüzdeki sene farklı illerden öğrenci arkadaşlarımızla ve öğretmenlerimizle yeni bir "köşe taşı"nı Teoman Duralı'yı yakından tanıyacak olmanın heyecanı yaşıyoruz.

2204-A VE 4006 İLE YİNE TÜBİTAK'TAYIZ

AYŞE ZÜLAL KARADELİ
9-E

Akademik eğitimle birlikte kültür gelişimize birçok açıdan katkıda bulunan TÜBİTAK 2204-A Lise Öğrencileri Araştırma Projeleri Yarışması'nda Teknolojik Tasarım alanında "Manyetik Alana Duyarlı İlaç Salımı Yapabilen Mikrorobot" projesiyle "İstanbul Avrupa Bölge Sergisi"ne projesiyle hazırlık sınıfı öğrencimiz Kayra Balcı üçüncü oldu.

Mayıs ayında da öğretmenlerimiz rehberliğinde öğrencilerimiz; Türk dili ve edebiyatı, Almanca, İngilizce, fizik, kimya, biyoloji, matematik, tarih, değerler eğitimi, görsel sanatlar kapsamında araştırma ve tasarım alanında hazırladıkları projeleri sergileyip sunumlarını gerçekleştirdiler. 20-21 Mayıs tarihlerinde okulumuzda gerçekleşen TÜBİTAK 4006 Bilim Fuarı'nda özveriyle çalışan öğrencilerimiz, koordinatör öğretmenlerimiz ve rehber öğretmenlerimizle nice projelere....

23

AYVERDİ'DE YENİ DERGİLER YOLDA

NİHAL ECRİN TUNÇ
10-B

Okul dergileri, öğrencilerin düşünce dünyasını yansıtma ve kendilerini ifade etme fırsatı bulmaları açısından önemli yayınlardır. Kültürel hafızamız da sayılan bu dergiler; edebiyat, sanat, bilim ve okul etkinliklerine, projelerine dair birçok konuyu kapsayarak öğrencilere çok yönlü gelişim imkânı sunmaktadır. Öğrenciler yazı yazarak kendilerini ifade etmeyi öğreniyor, kalemlerini zenginleştiriyor, yazılı anlatım becerilerinin artmasına katkı sunuyor. Özgüvenlerini artıran ve paylaşma kültürünü geliştirmesi açısından kıymet verdiğimiz okul dergilerimize bu sene iki tane daha ekliyoruz. 18. sayısını hazırladığımız Sarmaşık ve 6. Sayısı hazırlanan Ayverdi Post'tan sonra bu sene matematik ve fizik-kimya- biyoloji temel bilimleri içeren iki dergimiz daha yayın hayatına başlıyor.

Eğitimin sadece derslerden ibaret olmadığını, duyguların, düşüncelerin ve yaratıcılığın da eğitim sürecinin bir parçası olduğunu gösteren dergilerimizin sizlerle buluşması için heyecanlıyız.

Basılı yayınlarımızın dışında Türkçe ve İngilizce podcast çalışmalarımızla da dijital mecrada ürün ortaya koymaya devam ettik. 10. Sınıf arkadaşlarımız Ebrar Uslu, İlknur Alp, Simay Özgür ve Zeynep Kul; gündemdeki konularla ilgili podcast çekimlerinin yanı sıra öğretmenlerimizle ve okuldaki diğer Ayverdilerle röportajlar yaparak okul iklimine katkı sağladılar. Seneye üretecekleri içerikleri sabırsızlıkla bekliyoruz.

ZİRVEDEYİZ

ELİF RANA İŞBİLİR
11-E

Fikirlerin kıvılcıma, kıvılcımların ise geleceğe yön veren ateşlere dönüştüğü bir yolculuk hayal edin. İşte tam da bu hayalin gerçeğe dönüştüğü yer: Ayverdi101 Girişimcilik Zirvesi. "Neden girişimcilik zirvesi?" sorusunun cevabı, çağımızın ihtiyaçlarında saklı. Bizler, yalnızca ders başarısıyla değil; yaratıcı düşünme, risk alma cesareti ve çözüm üretme yeteneğiyle de geleceğe yön vermek isteyen bir kuşakız, geleneksel kariyer yollarının ötesine geçerek kendi fikirlerimizi hayata geçirebileceğimiz alanlara ihtiyaç duyuyoruz.

"Nedir bu Ayverdi101?" diyecek olursanız, bizim kıymetlimizdir derim! Çünkü bu zirve, sadece bir etkinlik değil; aynı zamanda bir başlangıç noktası. Üniversitelerin ilk ders kodu olan "101" ifadesi gibi, Ayverdi101 de girişimciliğe atılan ilk adımı simgeliyor. Bu isimle, hem okulumuz Sâmiha Ayverdi Anadolu Lisesinin kimliğini yansıttık hem de katılımcılara yeni bir öğrenme yolculuğunun başladığını hissettirmek istedik. Ayverdi101, genç fikirlerin sahneye çıktığı ve geleceği şekillendirecek tohumların atıldığı bir başlangıç dersidir mesajını veriyoruz özetle.

Başlangıçta yalnızca bir "Acaba olabilir mi?" sorusuna verilen cesur bir "Neden olmasın?" cevabıyla yola çıkan bu ekip, kısa sürede farklı yeteneklere sahip arkadaşlarını da yanlarına alarak güçlü ve uyumlu bir ekip oluşturdu. Etkinliğimizin büyük bir kısmını birbirine sıkıca kenetlenen, canla başla çalışan ekibimize ve hiçbir zaman desteğini esirgemeyen Havva Hocamıza borçluyuz. Bu süreç, sadece bir etkinlik hazırlamak değil; birlikte üretmenin, öğrenmenin ve büyümenin en somut hali bundan eminiz. Bu zirve, en azından hazırlık süreci bile, bize bir şeyi çok net gösterdi: Bir fikir, yeterince inanç ve emekle gerçeğe dönüşebilir. Bugün gerçekleştirdiğimiz bu zirve, belki de ileride hayatlara yön verecek bir fikrin ilk adımıydı. Bizler, bir adım attık, belki küçük, ama etkisi büyük bir adım. Ayverdi101, ilk sayfasını yazdığımız bir hikâye; devamı ise bizlerle, bizden sonra gelenlerle yazılacak. Çünkü girişimcilik bir günü değil, bir yaşam biçimini temsil eder. Ve biz, bu yaşam biçiminin parçası olmaktan çok gurur duyuyoruz.

İREM KALKAN
11-E

DİPLOMASININ GENÇ RUHU

Bir fikirle başlar her şey. Sonra o fikir büyür, konuşmalara, tartışmalara, karar tasarılarına ve nihayetinde dünyayı değiştirme hayaline dönüşür. İşte biz de böyle bir hayalin peşine düştük; diplomasıyla düşünen, çözümle konuşan ve barışa inanan bir neslin sesi olabilmek için yola çıktık. 14-15-16 Şubat tarihlerinde gerçekleştirdiğimiz AyverdiMUN'25, sadece bir Model United Nations etkinliği değil; aynı zamanda vizyonun, farkındalığın ve cesaretin sahnesiydi.

Bu etkinliğin arkasında ise bir ekip vardı. Farklı fikirlerden, yeteneklerden, karakterlerden oluşan ama aynı hedefte buluşan bir ekip. Konferansın her bir kolunda çalışan, emek veren, gece gündüz demeden eksikleri gidermek ve her şeyi daha da mükemmelleştirmek için uğraşan bir ekip. Gerek birlikte sabahladık, gerek gece saatlerce toplantı aldık. Yarıyıl tatilinde yaptığımız online görüşmelerde kimimiz yurtdışından katıldı bizlere kimimiz sahil kenarından. Her gün, her toplantı, her kriz simülasyonu, bize aslında bir şeyi öğretti: Bir hayal, inanç ve emekle birleştğinde gerçeğe dönüşür.

Süreçte, zorluklarla da karşılaştık elbette ama vazgeçmedik. Çünkü inandık. Çünkü biz bu etkinliği, sadece diplomasi öğrenelim diye değil, birlikte düşünmeyi, birlikte üretmeyi, birlikte gelişmeyi deneyimleyelim diye yaptık. Bu sürece ilk başladığımızda oldukça zorlanmamıza rağmen etkinliğe bir ay gibi kısa bir süre kaldığı zaman asıl zorlukları fark ettik. Bu süreçte gerek sınıf arkadaşlarımız gerek koordinatör öğretmenlerimiz Havva Hoca, Zehra Hoca ve Hatice Hoca, gerekse ailelerimiz bize destek oldular.

AyverdiMUN'25, bizim için bir bitiş değil, bir başlangıç. Belki de ilk defa "Ben de bir gün diplomat olabilirim" diyen bir arkadaşımıza ilham olduk. Bizler, lisenin ilk yıllarında adım atmış olduğumuz bu diplomasi macerasına şimdi de sıradaki jenerasyonumuz, liseli kardeşlerimizi dahil ettik. Belki de dünya meselelerine daha dikkatle bakan yeni gözler kazandık. Ve bu daha sadece başlangıç. Çünkü diplomasi bir konferanstan ibaret değildir; bir düşünce biçimidir. Ve biz, bu düşüncüyü taşımaktan gurur duyuyoruz. Bu vizyonla kulüp çalışmalarımızı son hızda ilerletiyor ve gelecek nesillerin önünü açıyoruz

24

TANITIMDAN KARİYER GÜNLERİNE HER DAİM “REHBER”LERİMİZ

ELİF NAZ DOĞAN
11-F

HİLAL KILIÇ
11-F

YKS hazırlığında öğrencilerimizin yanındayız! Sâmiha Ayverdi Anadolu Lisesi Rehberlik Zümresi, her öğrencinin potansiyeline ulaşmasını sağlamak amacıyla titizlikle planlanmış rehberlik faaliyetleriyle fark yaratıyor. Öğrencilerimizin akademik, sosyal ve duygusal gelişimini çok boyutlu destekleyen bu çalışmalar; onları yalnızca bir sınava değil, hayata hazırlıyor. Bireysel rehberlik görüşmeleri ve bireysel psikolojik danışmanlık ile öğrencilerimizin kendilerini tanımalarına, sorunları sağlıklı yollarla çözmelerine ve sadece bireysellik kalmayıp sınıf içi rehberlik çalışmalarıyla sınıf içi düzene yardımcı oluyor. YYS sistemi seminerlerinden sınav motivasyonu etkinliklerine, sınav anını yönetmeye yönelik strateji seminerlerine kadar uzanan geniş kapsamlı çalışmalarla öğrencilerimizin yanındalar. Üniversite gezileri, kariyer günleri ve deneme analizleri ile akademik serüvenimizde öğretmenlerimizin desteğini hep hissediyoruz.

Her okul bir eğitim kurumudur; ama bazı okullar vardır ki yalnızca bilgi vermez, bir kültür aktarır, bir ruh inşa eder. İşte Sâmiha Ayverdi Anadolu Lisesi tam da bu okullardan biri. Adını Türk edebiyatının değerli bir kaleminden alan okulumuz, bu yıl da kapılarını "Ayverdi Tanıtım Günleri" ile araladı. Gelenekselleşen Ayverdi Tanıtım Günleri etkinliğimiz kapsamında, ortaokul öğrencilerini misafir ediyor; okulumuzun sıcak atmosferini, başarılarla dolu eğitim anlayışını ve zengin sosyal ortamını birebir yaşıyoruz. Öğrencilerimiz gönüllü olarak kendi gözlerinden Ayverdi'yi anlatıyor; okulumuzdaki programlardan, etkinliklerden bahsederek okulumuz hakkında bilgilendiriyor. Tanıtımlarımızda sadece bir okul binasını değil, bir vizyonu anlatıyoruz. Özellikle tercih dönemlerinde öğrencilere çok büyük destek sağlayan Ayverdi Tanıtım Günleri, tanıtım ekibimizin ve rehberlik öğretmenimiz Aysun Dayan'ın özverili çalışmaları ile devam ediyor ve yeni öğrencilerini bekliyor!

29-30 Nisan tarihlerinde okulumuzda gerçekleştirdiğimiz Kariyer Günleri, genç zihinlere ilham veren ve geleceğe ışık tutan bir etkinlik! Bu iki gün boyunca öğrencilerimiz, meslek dünyasına adım attı. Tıp, diş hekimliği, elektrik elektronik mühendisliği ve diğer alanlara yönelik özel olarak hazırlanan uygulamalı atölye çalışmaları; öğrencilerimizin üniversite tercihi ve meslek seçimleri hakkında görüş sahibi olmalarını sağladı. Okulumuzun koridorlarına çeşitli üniversitelerin hazırladığı stantlar ile öğrencilerimiz üniversiteleri tanıma ve bölüm hakkında bilgi edinme fırsatı yakaladı. Broşürler incelendi, sorular soruldu, cevaplar alındı. Ardından uzun araştırmalar sonucu seçilen alanında uzman konuşmacılar, farklı meslek gruplarına dair bilgi ve tecrübelerini anlattığı seminerlerle etkinliğimiz tamamlandı. Rehberlik öğretmenimiz Canan Demir öncülüğünde özveri ve yoğun çalışma ile düzenlenen kariyer günlerimizin temel amacı, özellikle 11. sınıf öğrencilerimizin meslek seçimlerinde daha bilinçli ve kendinden emin adımlar atmasını sağlamaktı. Öğrencilerimiz, kariyer yolculuklarında karşılaşacakları fırsatları ve gerçek yaşam tecrübelerini birinci ağızdan dinleme ayrıcalığı yaşadı. Düzenlediğimiz Kariyer Günleri; bilgiyle ilhamın, deneyimle geleceğin buluşma noktası oldu. Geleceğini şekillendirmek isteyen her öğrenci için unutulmaz bir başlangıç sunduk. Çünkü biz biliyoruz: Her büyük yolculuk, ilhamla başlar.

AYVERDİ YİNE ZİRVEDE

26

Spor, yalnızca fiziksel bir mücadele değildir. O, bazen sessiz bir kararlılıktır bazen bir omuzun bir başka omuza verdiği destektir. Bu yıl, spor sahalarında sadece başarıları değil; dayanışmayı ve birlikte büyümenin gücünü gördük.

Basketbolun hızlı temposunda, voleybolun yükselen toplarında, masa tenisinin konsantrasyon dolu maçlarında... Her bir branşta farklı mücadeleler verdik. Ama ortak bir duyguda buluştuk: "Takım olmak." Birlikte ter döktük, birlikte düştük, birlikte kalktık. Her hazırlık maçında daha güçlü, daha uyumlu ve daha kararlı olduk. Kazandığımız kupalar ve madalyalar, yalnızca birer ödül değil; emeklerimizin, sabrımızın ve asla pes etmeyişişimizin simgesi oldu.

Basketbol kız ve erkek takımımız, voleybol kız ve erkek takımımız, masa tenisi kız ve erkek takımımız Zeytinburnu ilçe şampiyonu oldu.

Başarı, bir anda gelen bir hediye değil. O, düzenli yapılan antrenmanların, yorulduğunda devam etmenin, bireysel egoyu bir kenara bırakıp takımı öncelemenin ödülüdür. Ve biz bu yıl da bunu başardık.

Spor sayesinde öğrendik ki sahada tek başına kazanmak mümkün değil. Gerçek zafer, birbirine inanan yüreklerin omuz omuza verdiği mücadeleden doğuyor. Bir pasla, bir blokla, bir alkışla güçleniyoruz. Ve o güç bizi yalnızca sahada değil, hayatta da daha sağlam kılıyor.

Bugün bu sayfalarda sadece başarılarımızı değil; bir olmanın, birlikte yürüyüp birlikte başarmanın anlamını yazıyoruz. Çünkü biz, yalnızca sporcu değil; aynı zamanda birbirine sımsıkı kenetlenen bir aileyiz.

Teşekkürler spor... Bize sadece kazanmayı değil, kazanmanın ne kadar değerli bir yolculuk olduğunu öğrettin. Ve teşekkürler her zaman yanımızda olan beden eğitimi öğretmenlerimiz **Osman Ay'a** ve **Yıldız Akdan'a** ve destekleyen herkese... Bu başarı hepimizin. Satrançta da şampiyonluğun adresi değişmedi. Öğrencilerimiz **Ahmet Furkan Şenyuva**, **Ataberk Salar**, **Kutay Emre Şenyüz** ve **Taha Volkan Öztürk** Zeytinburnu Gençlik Spor İlçe Müdürlüğü Okullar Arası Stranç Turnuvası'nda ve Petrol Ofisi İstanbul Okul Spor Kulüpleri Satranç Turnuvalarında ilçe 1.si oldu. Satranç Kulübü öğretmenlerimiz **Emine Keskin** ve **K. Erdinç Turhan'a** rehberlikleri için teşekkür ederiz.

BİR KLASİK

Ayverdi'de bir teneffüste ya da öğle arasında her an bir melodi duyabilir ve ona eşlik etmeye başlayabilirsiniz. Müzik zümremiz, etkinliklerde ve törenlerde dinlediğimiz eşsiz ziyafetlerine yenilerini daha eklemek için bu senede çalışmalarına devam ettiler.

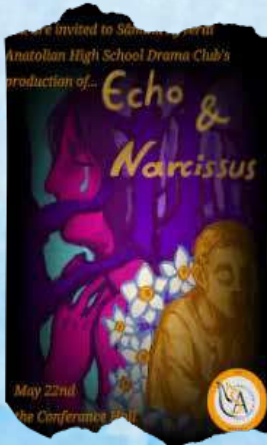
Müzik Öğretmenimiz **Hande Ş. Kürklü** yönetiminde hafızalardan silinmeyen müziklerin hayat bulduğu 90'lara duyduğumuz özlemi giderdiğimiz 90'lar Türkçe Klip Yarışması büyük heyecanla gerçekleşti.

Bu yıl 3.sünü gerçekleştirdiğimiz Müzik Öğretmenimiz **A. Polat Karadağ** yönetimindeki klasik müzik resitalinin de hazırlıkları devam etmektedir. Bir yandan klasik müzik resitalinin çalışmaları devam ederken bir yandan da 17 Haziran 2025 Salı günü Bahçelievler İl Özel İdare Stadyumunda gerçekleşecek olan Enstrümentsiz Okul Kalmasın Festivali'nin çalışmaları devam ediyor. Ayverdi'de haziran da müzik dolu geçecek.

27

OCAK

İlk kez sahneye çıkacağımı öğrendiğimde, içimde tarifsiz bir heyecan vardı. Replikler gözümde büyüyor, sahneye çıkma fikri mideme kelekler salıyordu. Provalar başladığında işin sadece ezberden ibaret olmadığını anladım. Duygu, beden dili, tonlama... Hepsi bir bütün olmalıydı. Yoruluyordum, bazen hata yapıyor, utanıyor, üzülüyordum. Ama her hatada biraz daha büyüdüğümü fark ettim. Ve o gün geldi... Kalbim deli gibi atıyordu ama adım attığım anda tüm korkularımı sahnenin kenarına bıraktım. O an, çalışmanın, terlemenin, bazen ağlamanın karşılığıydı. Her prova bir adımdı, her replik bir duyguydu, her alkış ise sonsuz bir mutluluktu. Oynadığımız oyun hayal, yenilgi ve yokluk arasında 60'ların Türkiye'sinde bir ailenin hayata dair var olma çabası. Çekip gitmeye inat, bir ocağın etrafında bir arada olmaya, birlikte yaşamaya övgü.

Yönetmenliğini Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmenimiz Adile Morali, koordinatörlüğünü Arda Uruk'un yaptığı Turgut Özakman'ın "Ocak" isimli oyunu sahnelendiğinden beri aynı fikir ve heyecan içimde: Seneye yine bu sahnede olmalıyım. İngilizce Tiyatro Kulübümüz de bu sene yine muhteşem bir performansla perde dediler. Öğrencilerimize İngilizce öğrenirken dil becerilerini etkin bir şekilde kullanmalarını sağlamak ve dilin eğlenceli kısımlarını da göstererek kullanımını teşvik etmek için yapılan hazırlıklar kapsamında öğrencilerimiz, İngilizce Öğretmenimiz Sevil Ege'nin koordinatörlüğünde "KRAL ARTHUR" oyununu sergilediler.

İLK SENEMİZDE A PLUS BAŞARI

Bir ağacı ayakta tutan kökleridir; ne kadar derin ve sağlam olursa, o kadar güçlü büyür, fırtınalara karşı dimdik durur. Gençlerimiz de tıpkı o ağaçlar gibi. Kökleri; tarihimiz, kültürümüz, değerlerimizdir. Saygı, vefa, yardımlaşma, adalet... Bunlar bizim mayamızda olan güzelliklerdir. Ama sadece kök salmak yetmez. Gelişen dünyaya ayak uydurmak, yeniliklere açık olmak da gerekir. Bilimde, sanatta, teknolojiye söz sahibi olmak için dünyayı tanımak, öğrenmek ve üretmek zorundayız. İşte asıl mesele, bu dengeyi kurabilmektir: Hem özümüzden kopmadan yaşamak hem de çağın gereklerine uyum sağlamak. Milli değerlerine bağlı ama evrensel düşünebilen gençler; ülkesinin geleceği, dünyanın umududur. Çünkü bu gençlik hem geçmişini bilir hem de geleceği inşa edebilir. Hem ait olduğu toprağı sever hem de dünyayı güzelleştirmek için sorumluluk hisseder. İşte, bizler uluslararası programlarımızı bu bakış açısıyla, bu anlayışla yürütüyoruz.

2023-2024 Eğitim- Öğretim döneminde “AP Computer Science Principles” dersiyile uygulanmaya başlayan, öğrencilerimize kariyer planlarıyla alakalı birçok katkı sağlayan AP (Advanced Placement) programı öğrencilerimizin ilgisini çekti. **Ömer Nasuf Gönüler, İlker Yasin Tınaz, Erensu Gülce Turhan, İsmail Arda Güler, Tuana Develioğlu, Ege Ayseli, Oğuz Kaan Akkartal** 2023-2024 Eğitim Öğretim Yılı’nda AP Programından almış oldukları AP Computer Science Principles dersini başarıyla tamamladılar.

Ayrıca, okulumuz 2022-2023 Eğitim-Öğretim Yılı’nda hem Cambridge Üniversitesi hem de MEB değerlendirmesinden olumlu biçimde geçerek “Uluslararası Cambridge Okulu” olmuştu. Fiziki ve akademik yeterlilik, öğrenci ve okul ikliminin uygunluğu gb. birçok kriteri içeren değerlendirme sürecini başarıyla tamamlayıp, 2023-2024 Eğitim-Öğretim Yılı’nda Cambridge IGCSE sınıfımız İngiliz müfredatını ve ulusal müfredatımızı birlikte işleyecek biçimde kurgulanarak, okulumuzda sadece kendi öğrencilerimiz için açılmıştı. 160 ülkenin yüzlerce okulunda uygulanan Cambridge IGCSE programı, okulumuzda Türkçe 1. Dil, İngilizce 2. Dil, Fizik, Matematik, Kimya ve Biyoloji program dersleri dizayn ederek öğrencilerimizin kendilerine uluslararası ve ulusal alanda sayısız ufuk açma ve fayda sağlama yolunda büyük adımlar atmalarına aracı olacaktır. Program dahilinde bahsi geçen 6 ders İngiliz lise müfredatının ilk iki yılının sertifikalandırılmasını sağlarken, diğer derslere ise öğrencilerimiz ulusal müfredatımız çerçevesinde devam ettiler. Bir yandan ulusal müfredat diğer yandan sertifika programının derslerini yürüten öğrencilerimizin başarıları ile 2024 Ağustos ayında gururlandık.

Şimal Üsküplü, Kimya ve Türkçe 1. Dil ders derslerinden A* diğer derslerini A, **Defne Nur Orakçı** Türkçe 1. Dil dersini A* ve diğer derslerini A derecelendirme notlarıyla başarıyla tamamladılar. **Begüm Naren bay, Elif Sena Uçmak, Melek Uç, Fatmanur Yapıcı, Almina Gül, Ahmed Yusuf Yaşar, Hivda Lizge Saldanlı, Adil emre Gölgeci, Nilüfer Oydaşık, Yusuf Efe akbaş, Ec-rin Altunyay** başarıyla programı tamamladılar. Bu başarıları için öğrencilerimizi tebrik ediyor ve bu başarının mimarlarından Program Koordinatörü İngilizce Öğretmeniz **H. Aslı Budak ile program öğretmenlerimiz Cem Can, Esra Esgen, Havva H. Sokullu, Nazlı Demirtaş, Volkan Kurt ve Zehra Yılmaz’a** emeklerinden dolayı teşekkür ediyoruz.

BİZ BÜYÜK BİR AİLEYİZ

Okul koridorlarında kurulan uzun sofralar, sadece yemek yemek için değildir. O sofralarda paylaşılan ekmek, aslında dostluğun, kardeşliğin ve dayanışmanın simgesidir. Öğrenci iftarları, aynı çatının altında buluşan kalplerin, aynı dua ile birleştiği anlardır.

Gün boyunca tutulan orucun ardından gelen bir yudum su... Gösterişsiz ve samimi. İftar sofraları bize paylaşmayı, sabretmeyi ve birlikte olmanın huzurunu öğretir. O sofralarda rekabet değil, merhamet vardır. Sessizce edilen dualar, birlikte söylenen iftar duası, Ramazan'ın ruhunu okulun duvarlarına taşır. Belki yemekler unutulur, belki sofranın düzeni... Ama o akşam yaşanan birlik duygusu, kalpte yer eder ve yıllar sonra bile gülümsetir. Çünkü bazen en büyük eğitim, birlikte kurulan bir sofrada başlar.

İşte bu duyguyla başladığımız ve geleneksel hâle gelen öğrenci iftarlarında bu sene yine bir araya geldik. Koridorda uzun masalar kuruldu, hoş sohbetler edildi. Ekmeği alıp, suyu uzatırken bir kes daha hissettik bu ailenin bir ferdi olduğumuzu. Ve tabii ki gelenekler de unutulmadı! Eski Ramazanlarda iftara gidilen saray ve konaklarda misafirlere “dış kirası” olarak verilen hediyeler. Bu güzel gelenek de unutulmadı ve bizler de dış kiramızı aldık. Ramazan davulu, şerbet nice geleneğimiz Ayverdi koridorlarında hayat bulmaya devam etti.

Öğrenci ve öğretmen iftarlarının yanı sıra gelenekselleşen kandil programlarımız ve Peygamberimizin dünyaya teşrifi dolayısıyla gerçekleştirdiğimiz Mevlid-i Nebi programından önce okulumuzda kandil simidi ve lokum dağıtımını yapıldı. Program sonrası ise okul bahçesinde tüm öğrenci ve öğretmenlerimize pilav-ayran-tatlı ikramı yapıldı. Birlik beraberliğin arttığı, paylaşmanın lezzetine bir kez daha varıldığı mevlid programının yanı sıra bayramlaşma programında da öğrencilerimiz bir araya geldi.

Değerlerimize sahip çıktığımız birlik beraberliği arttıran çalışmalarına önümüzdeki yıl da birlikte devam etme niyetiyle...

29

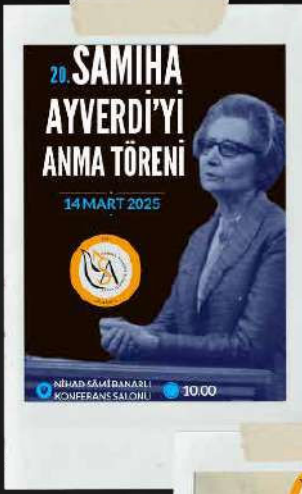
BAŞKA HAYATLAR DA VAR

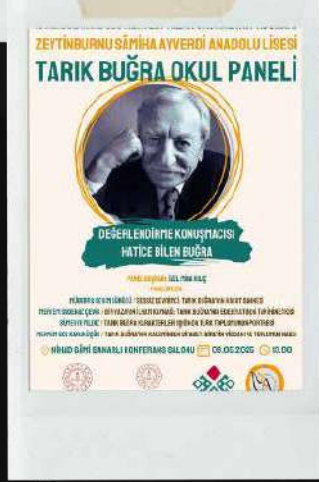
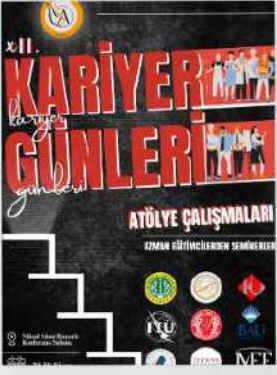
Bazen kendi dünyamızda yaşarken unuturuz... Başka evlerde başka hayatlar, başka duygular... Zeytinburnu Kaymakamlığı uhdesinde Zeytinburnu İlçe Millî Eğitim Müdürlüğü tarafından yürütülen “Başka Hayatlar da Var” projesi işte tam da bu yüzden anlamlı. Bize başkalarının penceresinden bakmayı, sahip olduklarımız için şükretmeyi, elimizi uzatabileceğimiz nice kalp olduğunu hatırlatıyor. Bir çocuğun eksik ayakkabısı, bir annenin sessiz duası, bir yaşlının bekleyen bakışları... Bu proje, sadece yardım etmek değil; anlamak, hissetmek, paylaşmak demek.

“Başka Hayatlar da Var” Projesi kapsamında Kimya Öğretmenimiz E. Nihal Akpınar ve Matematik Öğretmenimiz Saadet Pul Yıldırım rehberliğinde öğrencilerimiz; Deniz Feneri Derneğinin giyim mağazasında hem kıyafet ayırma hem düzenleme işi yaptılar. Ayrıca proje kapsamında Müzik Öğretmenimiz A. Polat Karadağ ve öğrencilerimiz, Semiha Şakir Huzurevinde müzik dinletisi gerçekleştirdi.

Öğrencilerimizin başka hayatları gözlemlene imkânı bulup sorumluluk aldıkları bu projenin hayata geçmesinde emeği geçen herkese, görevli öğretmenlerimize, öğrencilerimize ve velilerimize teşekkür ederiz.

"Fotoğrafa ilk baktığımızda iki kişi görüyoruz, yakınlıklarından ve duruşlarından dışarıdan bakan birisi arkadaş olduklarını kolayca anlayabilir. Fotoğrafta ikinci gözümüze çarpan şey ise bu iki arkadaşın yansımaları ve bu yansımayı dışarıdan çıplak gözle bakan birisi göremez aynı iki arkadaşın arasındaki duygusal bağ gibi, her ne kadar dışarıdan baktığımızda beraber sadece iyi vakit geçiriyorlar gibi görünse de aslında bu arkadaşlığın duygusal yansıması oldukça derin ve anlamlıdır."